WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

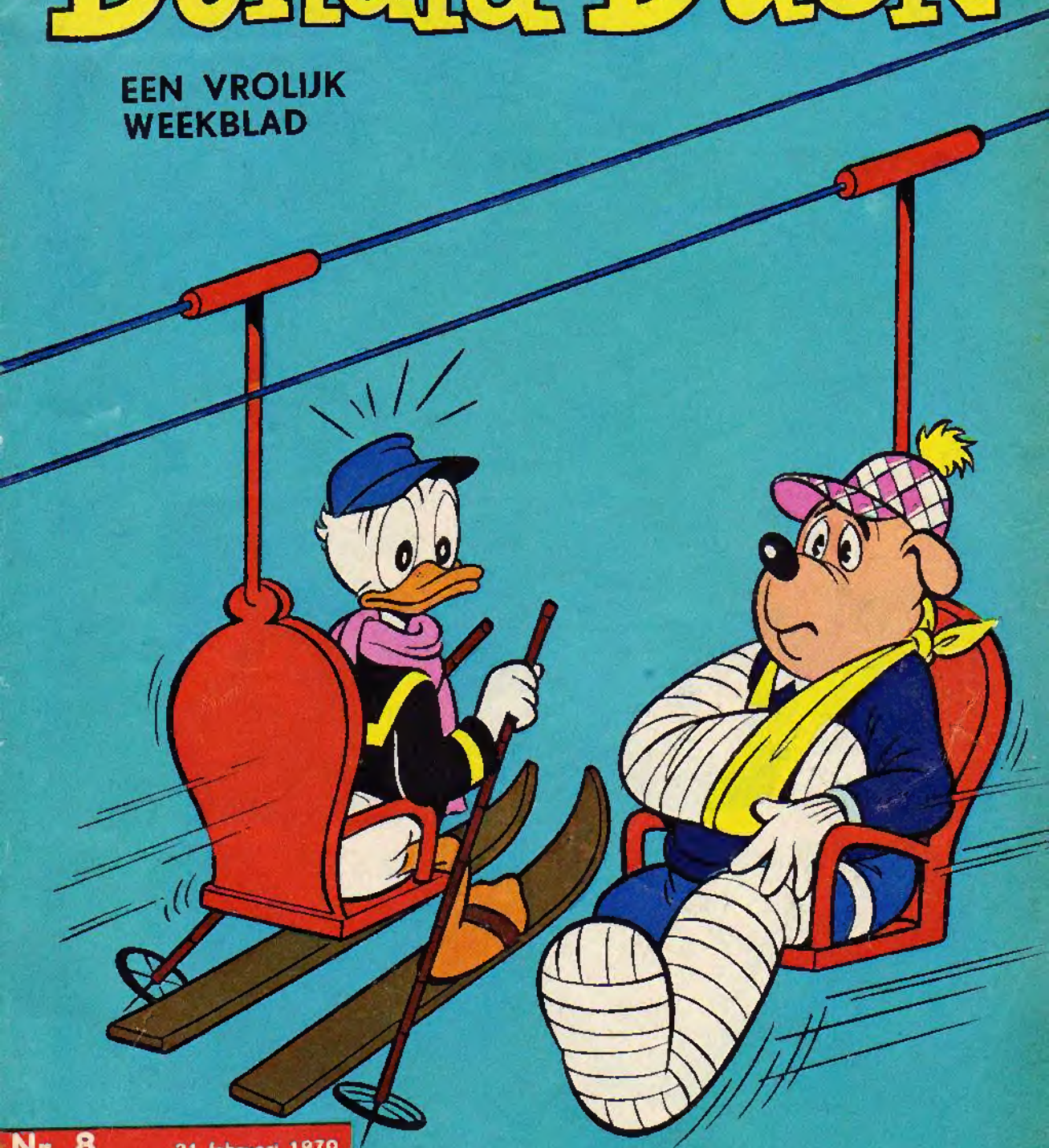

Nr. 8 21 februari 1970
35 ct. p. w. Losse nrs. 45 ct. België 8 fr

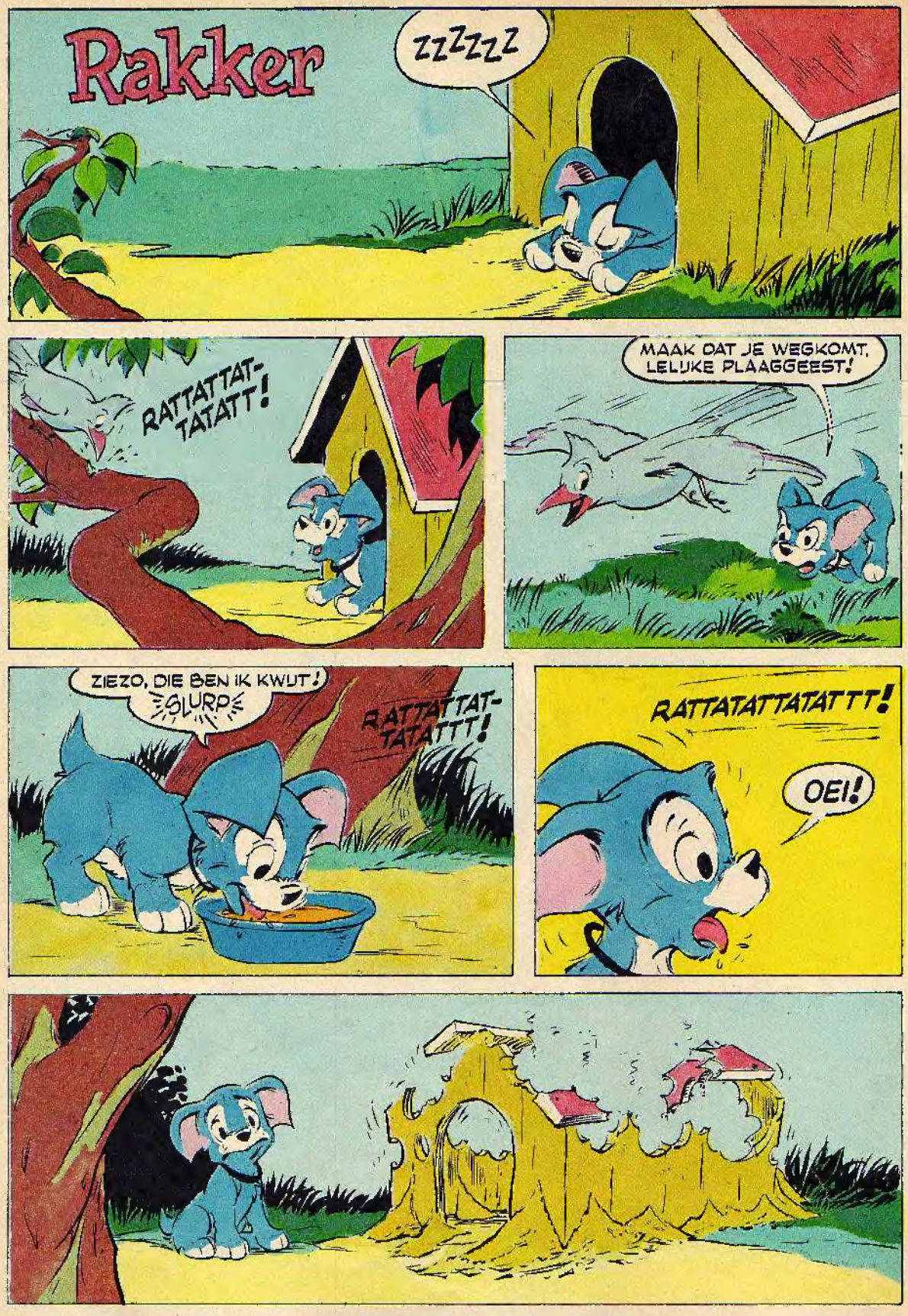
Rakker
ZZZZZZ
RATTATTAT-TATATT!
MAAK DAT JE WEGKOMT, LELIJKE PLAAGGEEST!
ZIEZO, DIE BEN IK KWIJT! SLURP
RATTATTAT-TATATTT!
RATTATATTATATTT!
OEI!

Oom Donalds BRIEVENBUS

POSTBUS 497
AMSTERDAM

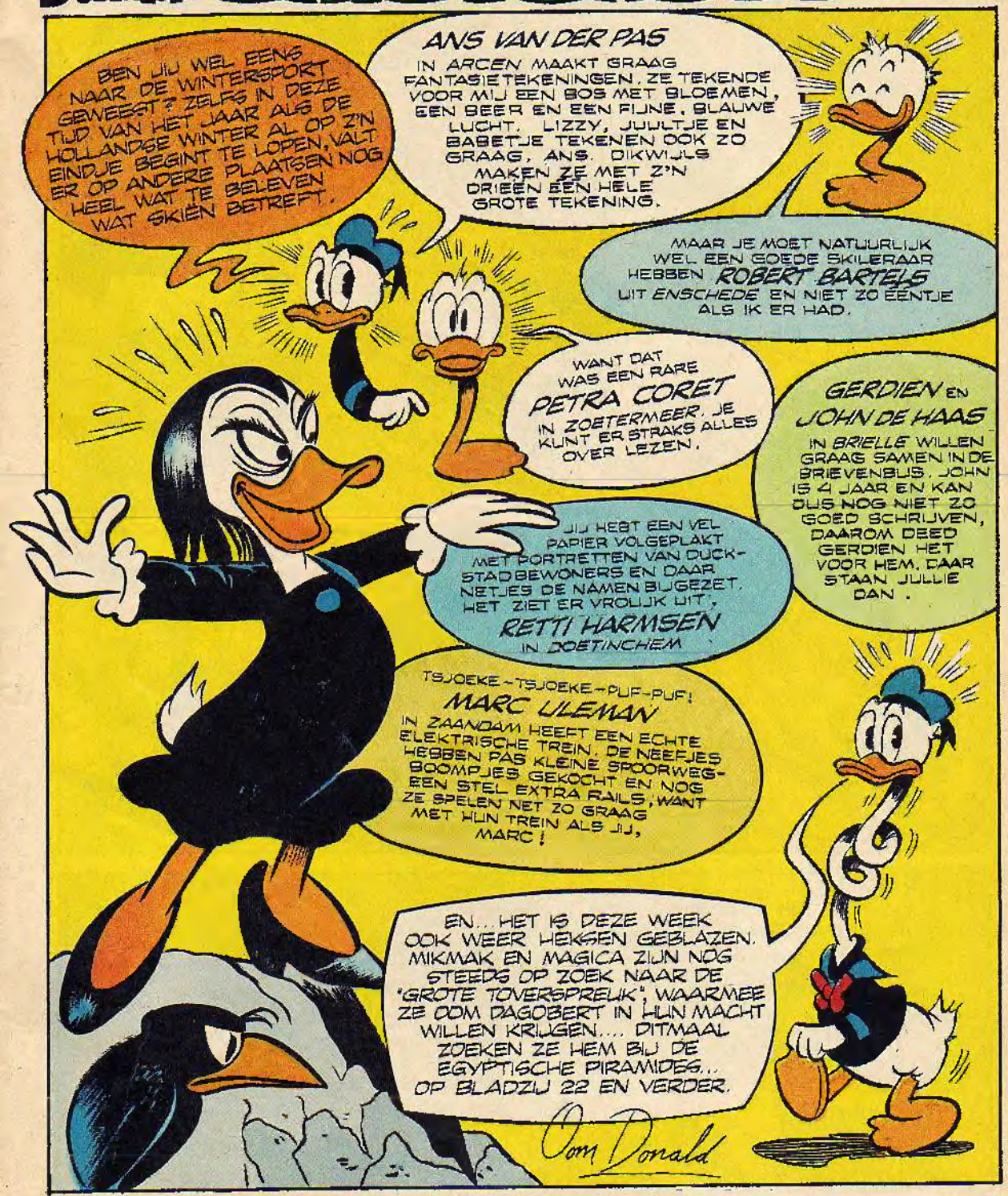

Donald Duck NAAR DE WINTERSPORT

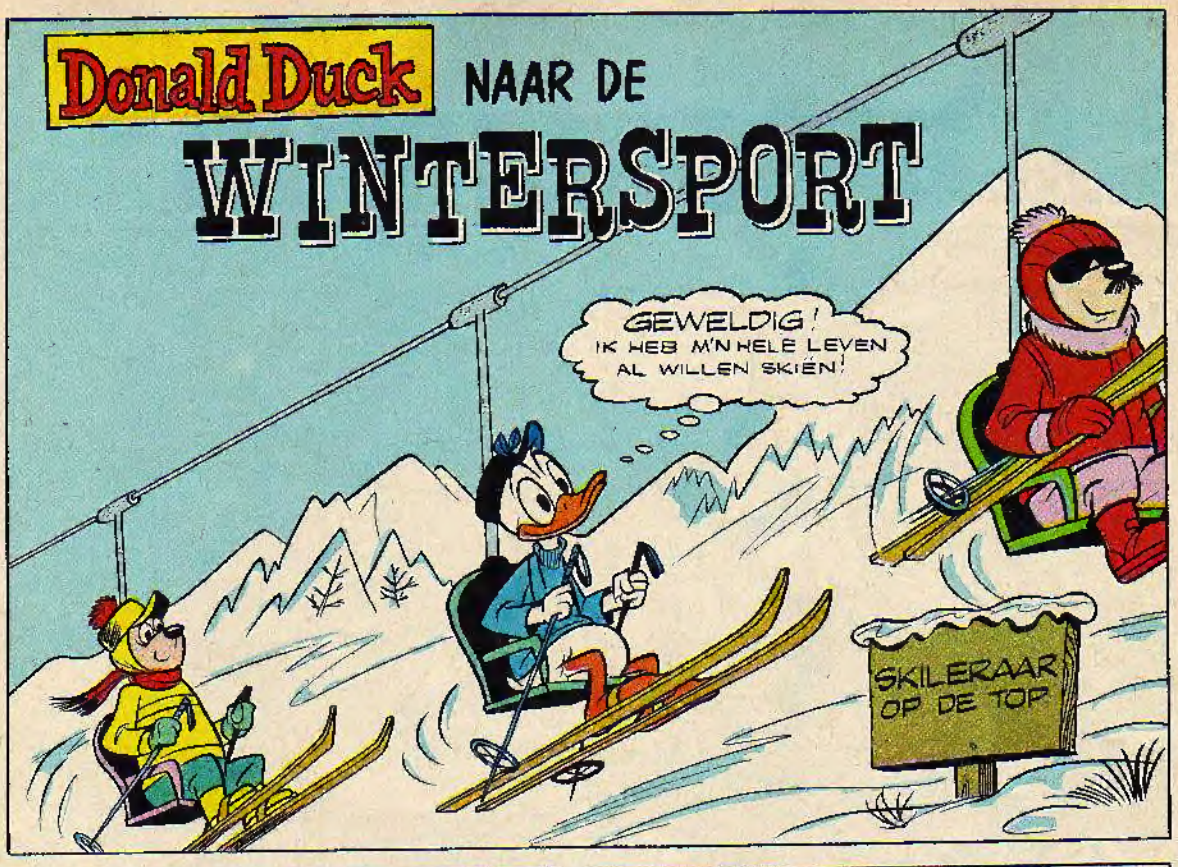

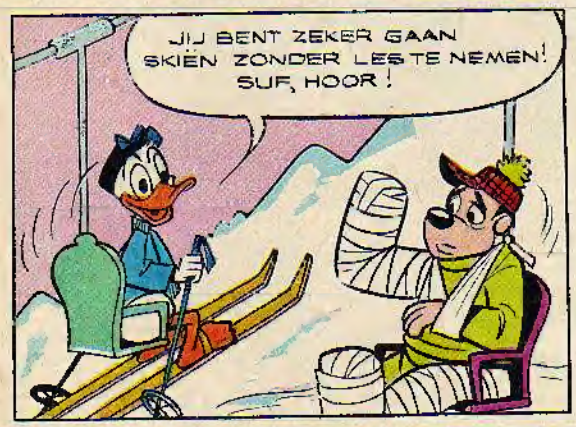

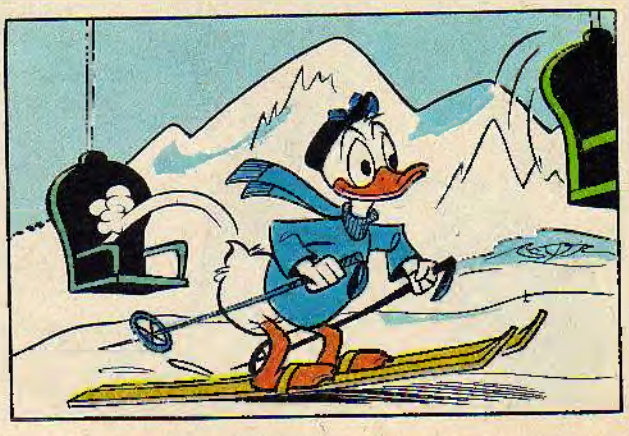

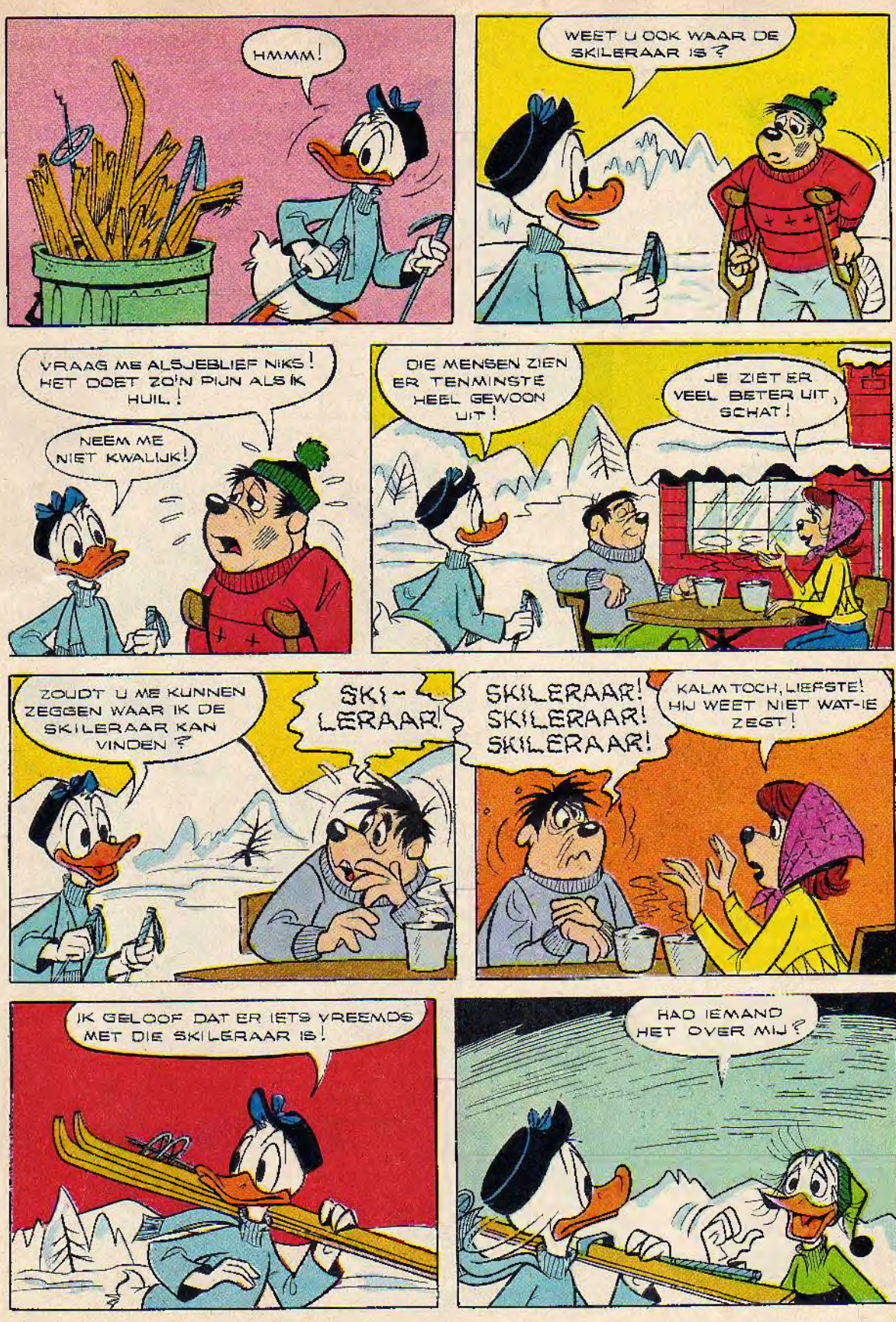
HMMM!
WEET U OOK WAAR DE SKILERAAR IS?
VRAAG ME ALSJEBLIEF NIKS! HET DOET ZO'N PIJN ALS IK HUIL!
NEEM ME NIET KWALIJK!
DIE MENSEN ZIEN ER TENMINSTE HEEL GEWOON UIT!
JE ZIET ER VEEL BETER UIT, SCHAT!
ZOUDT U ME KUNNEN ZEGGEN WAAR IK DE SKILERAAR KAN VINDEN?
SKI-LERAAR!
SKILERAAR! SKILERAAR! SKILERAAR!
KALM TOCH, LIEFSTE! HIJ WEET NIET WAT-IE ZEGT!
IK GELOOF DAT ER IETS VREEMDS MET DIE SKILERAAR IS!
HAD IEMAND HET OVER MIJ?

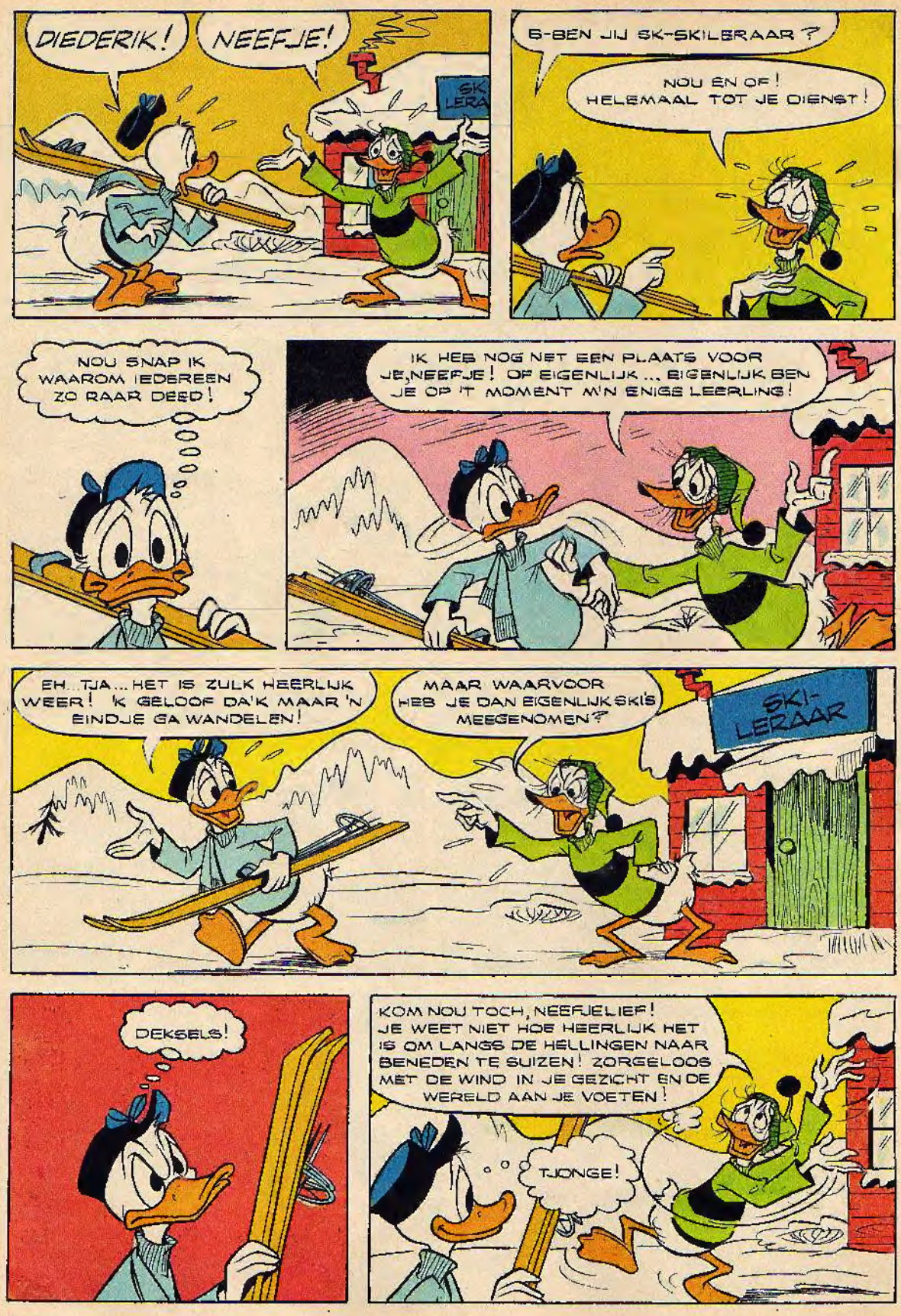
DIEDERIK!
NEEFJE!
SK LERA
B-BEN JIJ SK-SKILERAAR?
NOU EN OF! HELEMAAL TOT JE DIENST!
NOU SNAP IK WAAROM IEDEREEN ZO RAAR DEED!
IK HEB NOG NET EEN PLAATS VOOR JE, NEEFJE! OF EIGENLIJK... EIGENLIJK BEN JE OP 'T MOMENT M'N ENIGE LEERLING!
EH... TJA... HET IS ZULK HEERLIJK WEER! 'K GELOOF DA'K MAAR 'N EINDJE GA WANDELEN!
MAAR WAARVOOR HEB JE DAN EIGENLIJK SKI'S MEEGENOMEN?
SKI-LERAAR
DEKSELS!
KOM NOU TOCH, NEEFJELIEF! JE WEET NIET HOE HEERLIJK HET IS OM LANGS DE HELLINGEN NAAR BENEDEN TE SUIZEN! ZORGELOOS MET DE WIND IN JE GEZICHT EN DE WERELD AAN JE VOETEN!
TJONGE!

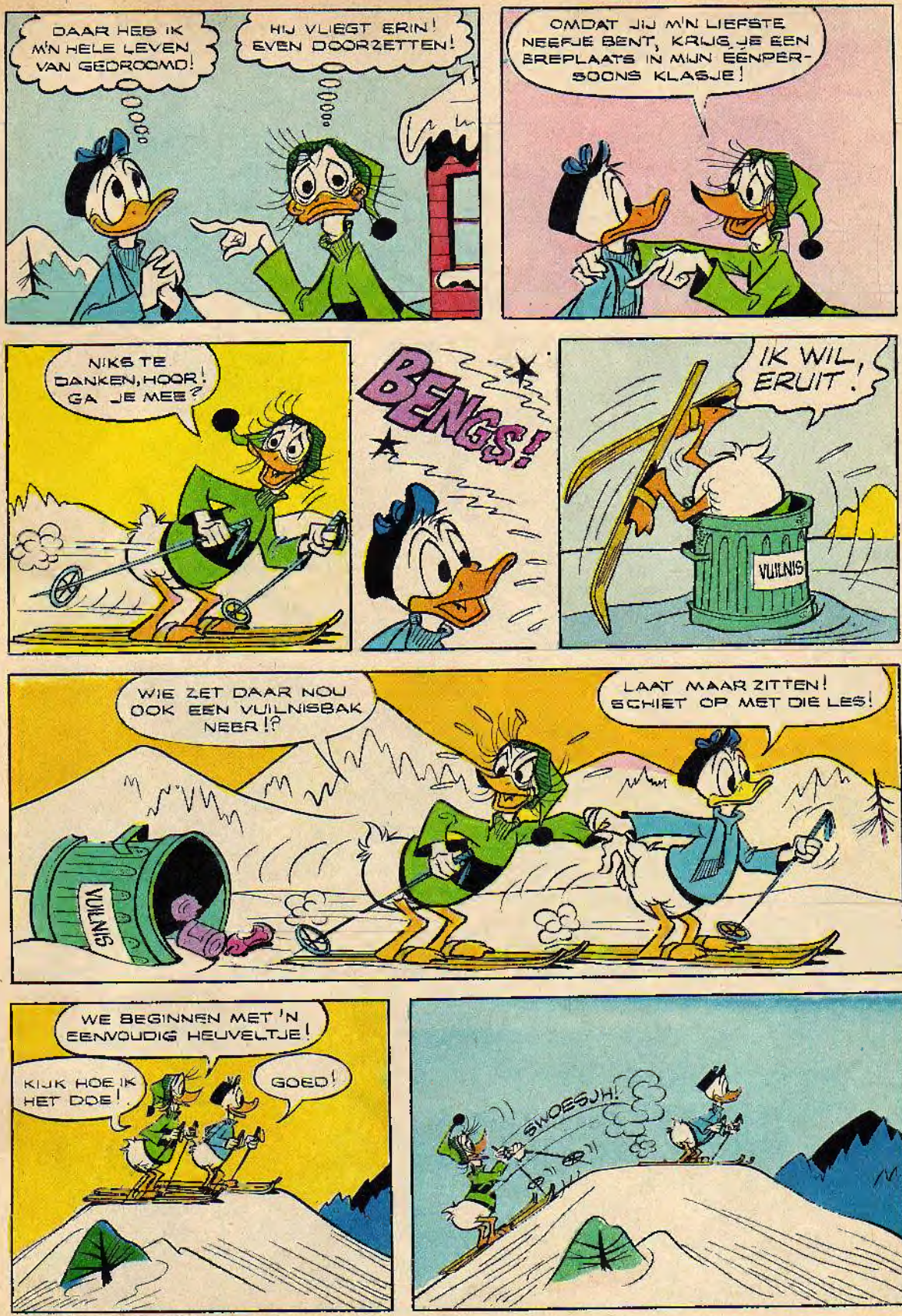
DAAR HEB IK M'N HELE LEVEN VAN GEDROOMD!
HIJ VLIEGT ERIN! EVEN DOORZETTEN!
OMDAT JIJ M'N LIEFSTE NEEFJE BENT, KRIJG JE EEN BREPLAATS IN MIJN EENPERSOONS KLASJE!
NIKS TE DANKEN, HOOR! GA JE MEE?
BENGS!
IK WIL ERUIT!
VUILNIS
WIE ZET DAAR NOU OOK EEN VUILNISBAK NEER!?
LAAT MAAR ZITTEN! SCHIET OP MET DIE LES!
VUILNIS
WE BEGINNEN MET 'N EENVOUDIG HEUVELTJE!
KIJK HOE IK HET DOE!
GOED!
SWOESJH!

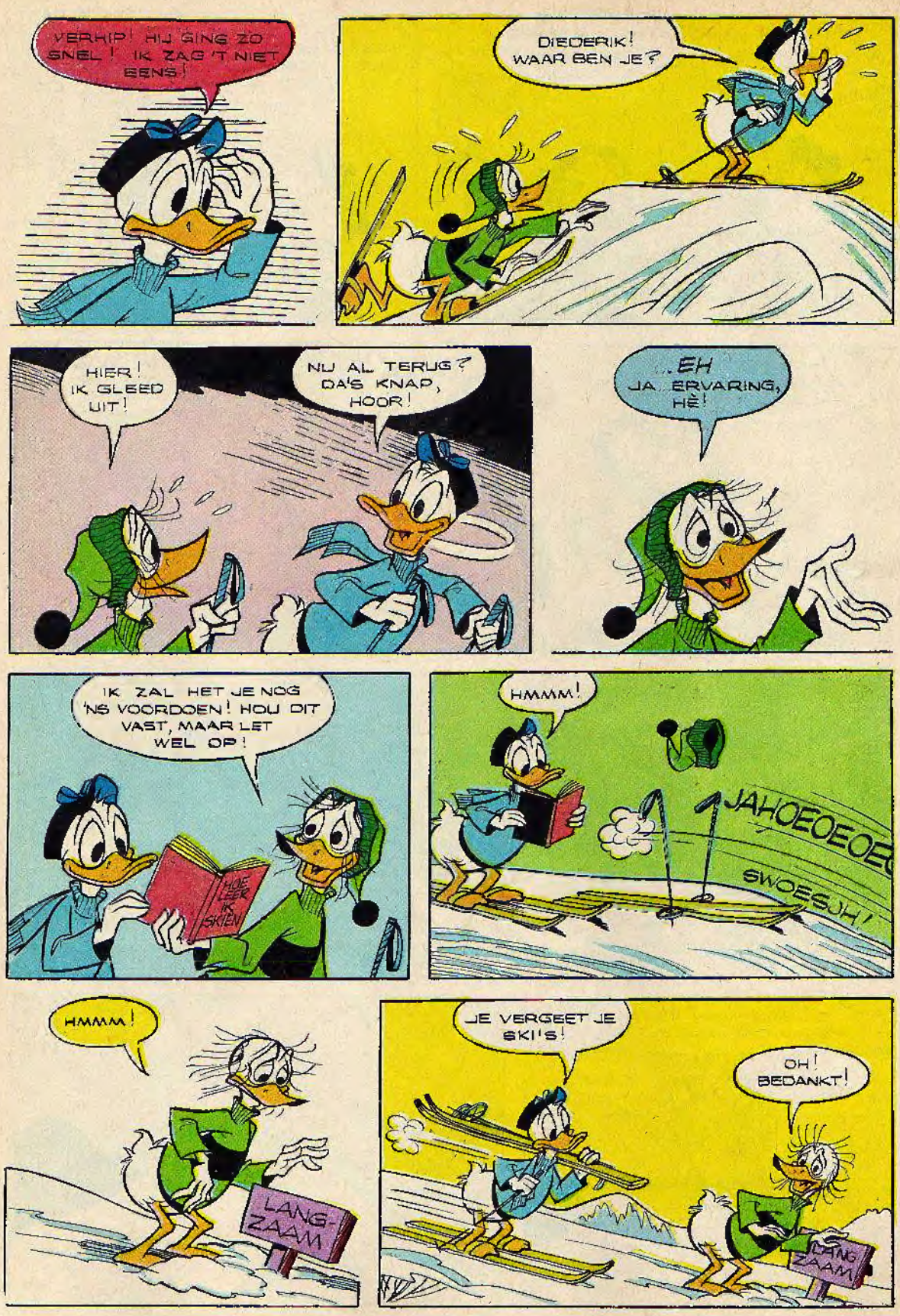
VERRIP! HIJ GING ZO SNEL! IK ZAG 'T NIET EENS!
DIEDERIK! WAAR BEN JE?
HIER! IK GLEED UIT!
NU AL TERUG? DA'S KNAP, HOOR!
..EH JA, ERVARING, HÈ!
IK ZAL HET JE NOG 'NS VOORDOEN! HOU DIT VAST, MAAR LET WEL OP!
HOE LEER IK SKIËN
HMMM!
JAHOEOEOE
SWOESJH!
HMMM!
LANG-ZAAM
JE VERGEET JE SKI'S!
OH! BEDANKT!
LANG-ZAAM

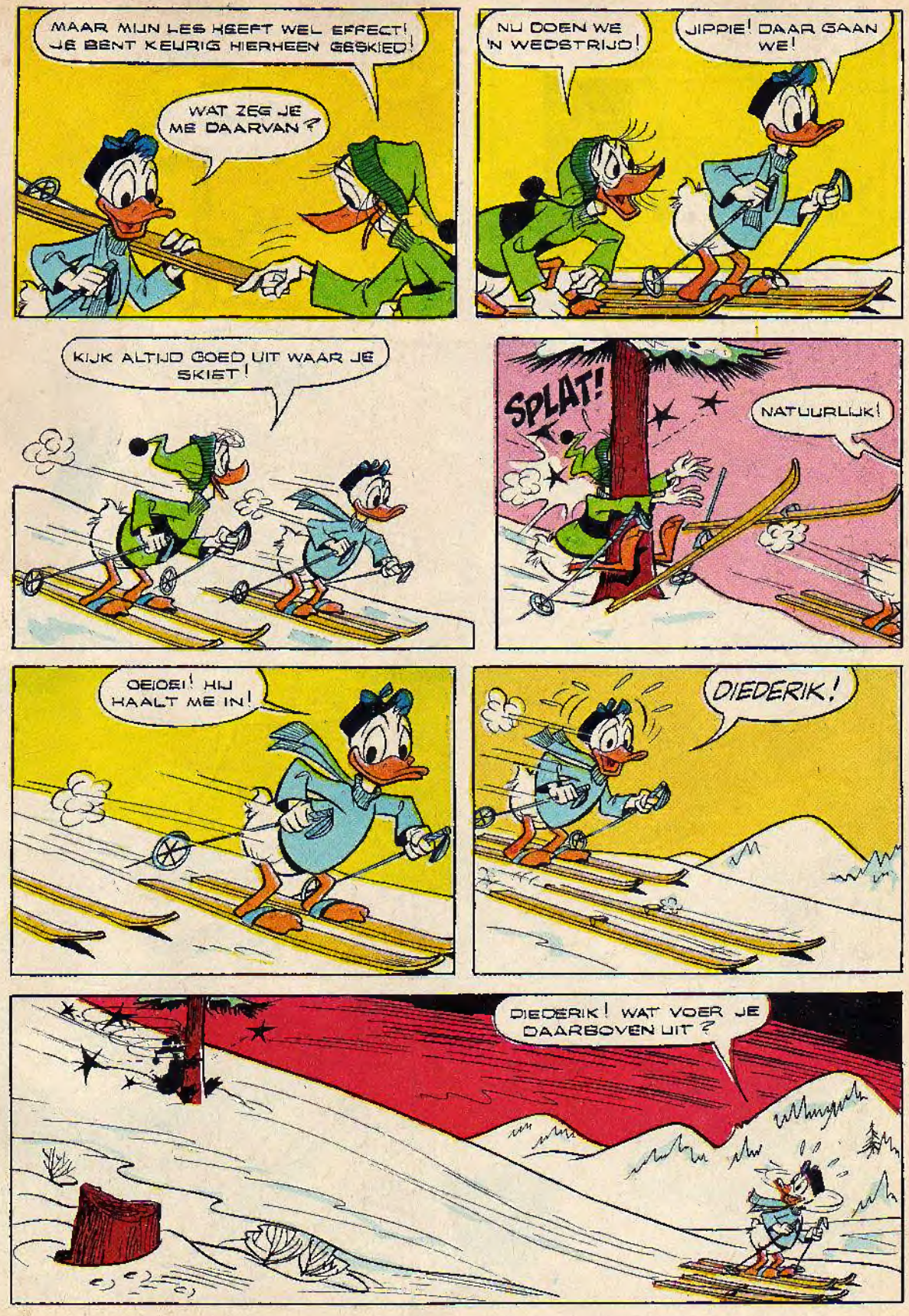
MAAR MIJN LES HEEFT WEL EFFECT! JE BENT KEURIG HIERHEEN GESKIED!
WAT ZEG JE ME DAARVAN?
NU DOEN WE 'N WEDSTRIJD!
JIPPIE! DAAR GAAN WE!
KIJK ALTIJD GOED UIT WAAR JE SKIET!
SPLAT!
NATUURLIJK!
OEIOEI! HIJ HAALT ME IN!
DIEDERIK!
DIEDERIK! WAT VOER JE DAARBOVEN UIT?

IK PROBEER DIE BOOM WEG TE KRIJGEN! STRAKS VLIEGT ER IEMAND TEGEN OP!

MAAR HIJ GEEFT NIET ERG MEE!

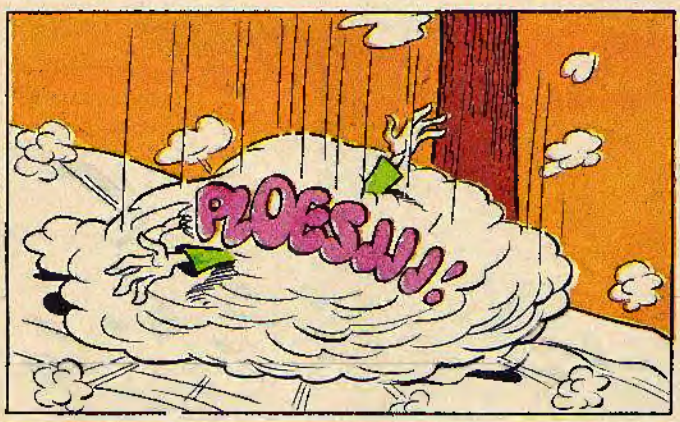
PLOESJ!!

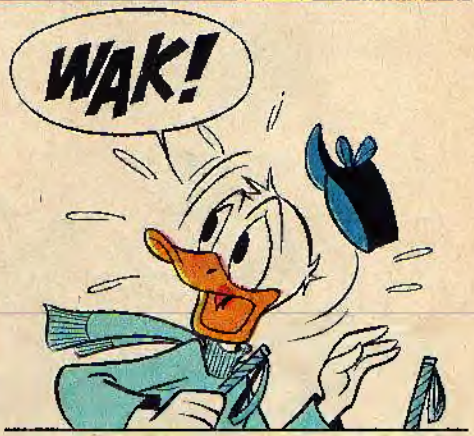
WAK!

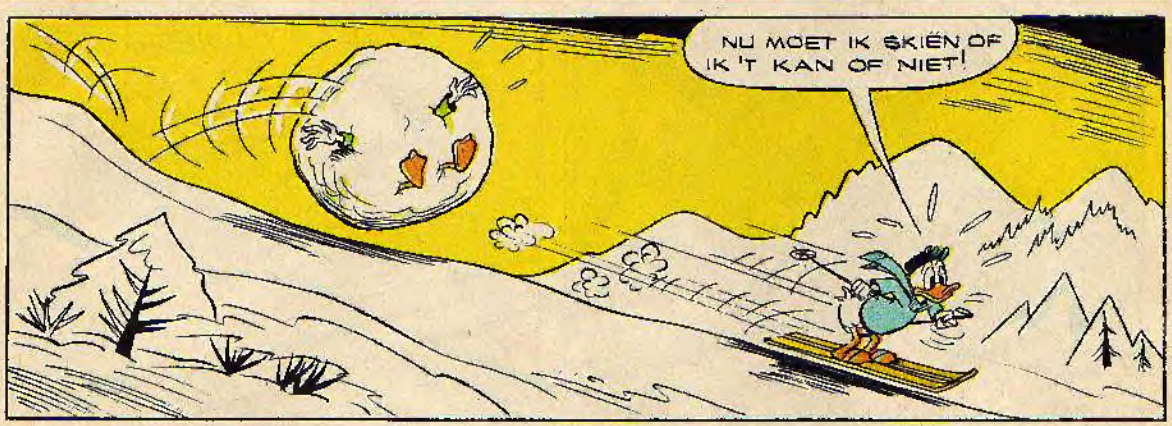
NU MOET IK SKIËN OF IK 'T KAN OF NIET!

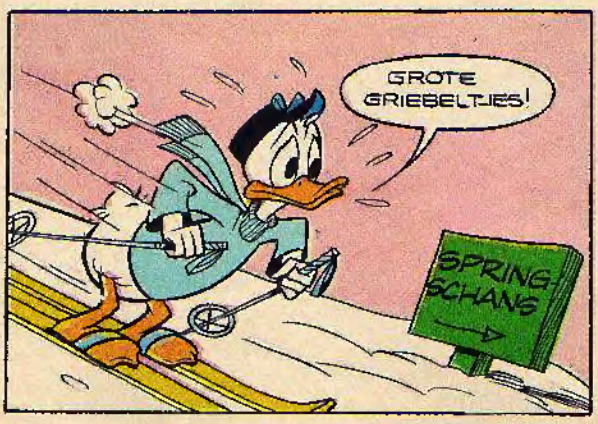
GROTE GRIEBELTJES!
SPRING-SCHANS

IK KAN NIET STOPPEN!

WAT MOET IK NU DOEN, DIEDERIK!?

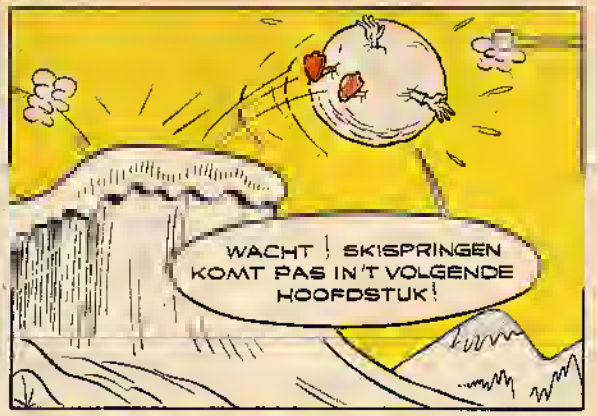
WACHT! SKISPRINGEN KOMT PAS IN 'T VOLGENDE HOOFDSTUK!

MOEDÈÈÈÈÈR!
GLIEP!

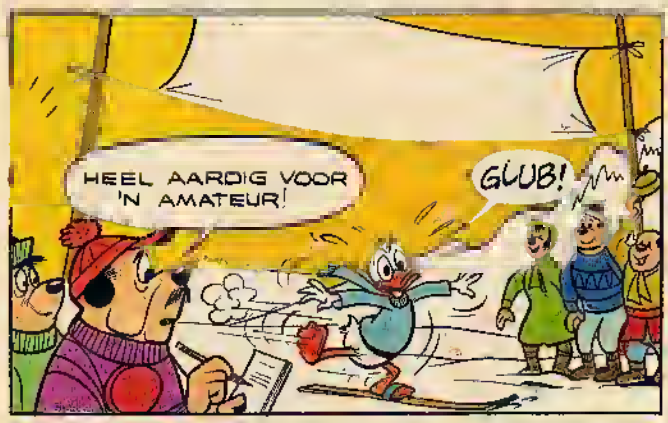
HEEL AARDIG VOOR 'N AMATEUR!
GLUB!

SPLOESJ!

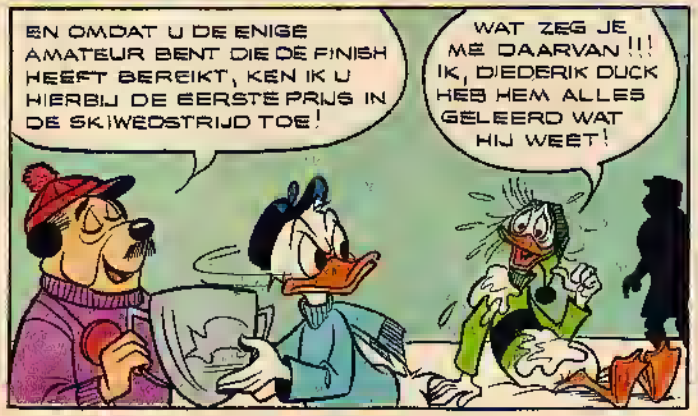
EN OMDAT U DE ENIGE AMATEUR BENT DIE DE FINISH HEEFT BEREIKT, KEN IK U HIERBIJ DE EERSTE PRIJS IN DE SKIWEDSTRIJD TOE!
WAT ZEG JE ME DAARVAN!!! IK, DIEDERIK DUCK HEB HEM ALLES GELEERD WAT HIJ WEET!

SMUDDELGGG GLUTSJ PLOMP!
ALSJEMENOU!
UIT

BOMBONG OP REIS

GESCHREVEN DOOR GEO STAAD
GETEKEND DOOR WIM BIJMOER

Bombong in levensgevaar

Het was nog altijd nacht en Bombong viel bijna om van de slaap — en van moedeloosheid.
Ja, hij had een hele afstand afgelegd. Maar hoever was het nog naar zijn woning? Hij dacht vol heimwee aan die knusse grot, waar hij alles bij de hand had, waaronder een bed en vele kruidenierswaren.
Hij had het koud...
„Wat scheelt eraan, kleintje?" hoorde hij een zware stem. Hij schrok op. Achter hem stond een bromvlieg die hem goedig aankeek.
„Waar woon je?"
De reus was het liefst in snikken uitgebarsten, maar hij hield zich flink.
„Ik woon heel ver weg," vertelde hij, „nog voorbij de Vurige Bergen. Maar op het ogenblik heb ik geen haast. Ik wil alleen maar slapen."
„Ben je zo moe?" vroeg de oude agent. „Weet je wat? Ik heb mijn dienst erop zitten voor vandaag. Kom maar met me mee."
Na enige tijd bereikten ze een kleine, maar nette woning, waar de bromvliegin hem direct warme melk gaf en een veldbed klaarmaakte. Ze vroeg wel alles wat ze weten wou, maar hij was te slaperig om haar uitvoerig in te lichten.
„Kom, Zaza," bromde haar man. „Laat hem nou maar. Morgen moet hij weer vroeg uit de veren."
„Wát zeg je, vroeg uit de veren? Het schaapl Waarom mag hij niet eens lekker uitslapen?"
„Omdat morgen toevallig de graanloopkever bij zonsopgang vertrekt. Morgen is het toch vrijdag, of niet soms? Wel, hij brengt elke vrijdag een vracht graan naar de voorraadkever en dat is de kant van de Vurige Bergen op. Zodoende."
Bombong stond dan ook, een heel stuk opgeknapt, voor dag en dauw bij het kantoor van de transportondernemer.
De zon kwam op. Daarbinnen bleef alles stil.
„Hij is zeker ziek," dacht Bombong met leedwezen. „Of hij is te vroeg gestart."
Fladderfladder! „Nee maar, wie hebben we dáár?" Een bekende stem! En ja hoor, daar zag hij Esmeralda, die op haar rommelige manier kwam neergestreken. „Wat sta jij hier te doen, zeg?"
Hij legde het haar uit.
„Nou, maar ik moet óók die richting uit. Ga toch gezellig met mij mee!" En zo ging het omhoog, bij zonnig weer en zwakke tot matige wind uit uiteenlopende richtingen.
„Ik heb namelijk gehoord," babbelde het luchtvaartuig, „dat er verderop een hele stad van eethuisjes bestaat, speciaal aangelegd door mensen. Onder ons gezegd, ik ben niet weg van mensen, maar dit vind ik toch weer een mooi gebaar. Het schijnt er reuzeleuk te zijn, keurig publiek in het algemeen en erg veel keus!"
„En die mensen," vroeg hij bekommerd, „zijn die daar dan ook?" Hij vond dat geen jolig vooruitzicht. Misschien zouden ze hem herkennen...
Onderweg vroeg ze naar zijn avonturen, en deze grepen haar zeer aan, totdat ze uitriep: „Daar is de eetstad!" In de verte zag hij een mensenhuis met een openstaande deur en drie ramen, en daarvoor een terrein vol kleurige plekken.
Esmeralda vloog er op haar manier rechtstreeks naar toe en kwam op een paarse eetsalon terecht, waar ze direct aan tafel gingen. Het menu kwam Bombong bekend voor; na een paar hapjes geloofde hij het verder wel. Hij ging eens rondkijken.
Overal waren vlinders aan het dartelen en peuzelen. Maar hij ontdekte ook bijen. Een daarvan kwam even naast hem zitten, om zich af te schuieren.
Onze vriend had al gemerkt dat bijen heel wat kundiger piloten waren dan vlinders.
„Zou u me even in dat mensenhuis willen afzetten?" vroeg hij. Het was wel gevaarlijk, maar misschien (dacht hij) was er iets hartigs te vinden. Als reus hield hij nu eenmaal van stevig voedsel.
De bij wou dat best voor hem doen. Hij ging op haar rug zitten, en na 'n snelle vlucht maakte ze een voortreffelijke landing op de gangvloer.
„Dank u vriendelijk," riep hij, maar ze was alweer weg.
Behoedzaam trok hij verder. Wat was het hier groot! Na een half uur bereikte hij een duizelingwekkend hoge deur, die op een kier stond. Hij gluurde naar binnen.
Daar stond een schotel met enorme brokken op de grond. Van een afstand leken ze eetbaar. Even verder onderscheidde hij een haast onafzienbaar meubelstuk — een boekenkast, om het maar meteen te zeggen — op lage poten. Nu ja, laag... nog altijd tien keer zo hoog als Bombong.
Een korte voettocht bracht hem bij het kattebrood (jullie hadden natuurlijk al door, dat het dat was). Hij brak met inspanning een stukje af en kauwde er wat op.
Ineens hoorde hij zware pootstappen in de gang! In de deuropening verscheen een heel groot, harig beest... Het had grote ogen en het zag hem! Het had vier poten en het sprong op hem af! Hij rende naar de kast. Zou hij het halen? Zou hij daar ook veilig zijn? De kast! Hij was er nu onder! Hij kón haast niet meer, maar hij holde door tot de muur. Omkijkend, zag hij een donkere poot, met afschuwelijke nagels, maaiende bewegingen maken. Maar de poot was te kort, en het monster te groot. Het kon hem daar niet vandaan halen. Hij was gered...
„POES! POEOESI POEKIEPOES!" daverde het in de verte. „WAAR IS MIJN SNOEKELEPOEK DAN TOCH?"
„Dat is zeker een mens," dacht Bombong, nog buiten adem. „O, was ik maar niet zo nieuwsgierig geweest!"

Onder de kast

„Je begrijpt wel hoe bang ik was," zei Bombong tegen Hendrik. „Maar nu ben ik al aardig ingeburgerd. En ik heb ook iets ingezien," verklaarde hij. „Ik moet helemaal niet naar mijn huis terug. Als deze mensenwoning al zo ontzaglijk is, wat heb ik dan aan die grot? Stel, ik wil daar beschuit met muisjes klaarmaken. Ik zou eerst helemaal op die beschuit moeten klimmen, en dan de muisjes één voor één ophijsen. Nee, wat ik veel beter kan doen is: die tovenaar zoeken en vragen of hij me weer groot wil maken. Ik zal hem zeggen dat ik spijt heb van mijn ongemanierdheid."
„Een wijs besluit," knikte Schildvleugel.

Hoe zal Bombong het aanleggen? Wat voor avonturen beleeft hij straks? We zullen het moeten afwachten. Kijk uit naar het volgende Bombong-verhaal!

DE SMURFJES

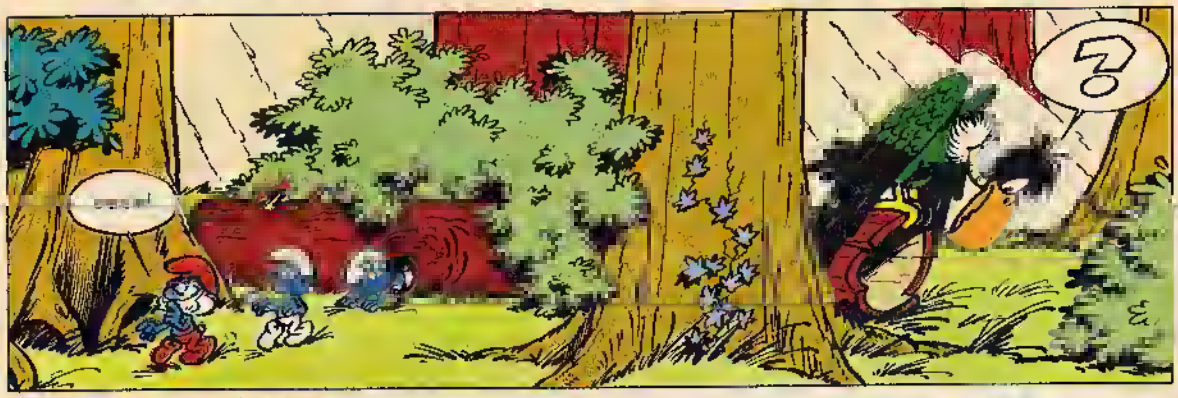
?

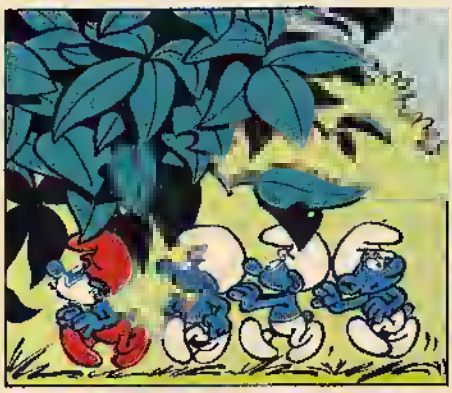

HIJ HEEFT ONS NIET GEZIEN! SMURF MIJ VOORZICHTIG!

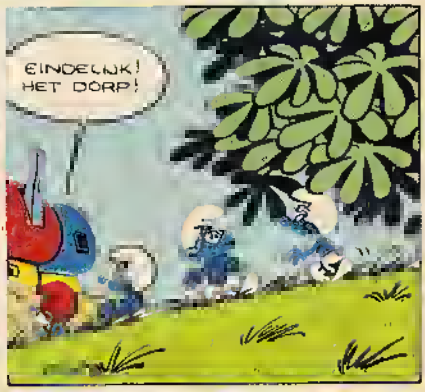
EINDELIJK! HET DORP!

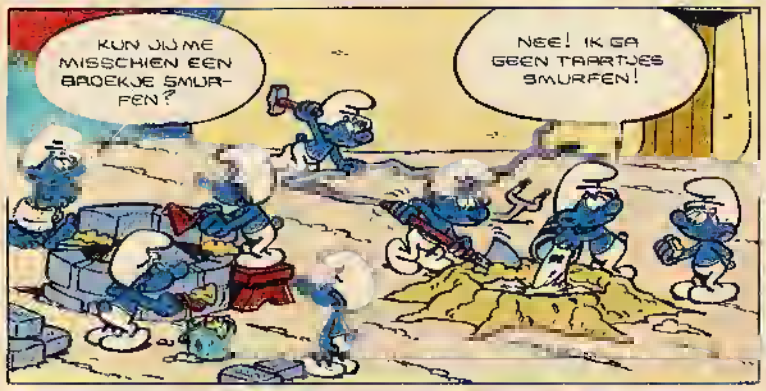
KUN JIJ ME MISSCHIEN EEN BROEKJE SMURFEN?
NEE! IK GA GEEN TAARTJES SMURFEN!

HÉ SMURF! WIL JE ME DIE SMURF EVEN AANGEVEN?
DEZE?

ALLEMAAL SMURFEN!
POEF

WE ZIJN ALLEMAAL IN GROOT GEVAAR!
EEN ENORME VOGEL!
VRESELIJK!
EN HIJ HEEFT ONZE BRUG GESMURFT!

en de KRAKOEKAS

DOOR PEYO

De vogel Krakoekas heeft de opslagplaats vernield en de brug kapot gemaakt. De smurfjes zijn ten einde raad . .

WORDT VERSMURFT

D
LEI
LANTER

„Wil je 'n stukje kaas?" vroeg het mannetje. Hij stond opeens voor me, terwijl ik van mijn wandeling door Leiden zat uit te rusten op een stoepetje in de Beschuitsteeg. Zijn pakje was geel met bruine stippeltjes en hij brak zomaar 'n stuk van zijn mutsje af. „Neem nou!" zei hij. Ik stak mijn hand uit naar het mutspuntje... Mmmm! Jonge Leidse. „Wie ben jij?" vroeg ik. „De Leidse Lanterfanter natuurlijk!" zei het kereltje vinnig... Ik had wel van het moole Leidse stadhuis in de Breestraat gehoord, van de Leidse watermolen „De Valk" en het molenmuseum binnenin, maar van de Leidse Lanterfanter... Nooit! Het ventje zat me met zijn plentere oogjes aan te kijken en zei: „Nu wil je zeker horen hoe het komt dat ik er zo uitzie?"

„Ja," knikte ik en het merkwaardige mannetje begon te vertellen. „Heel vroeger, toen Leiden nog lang zo'n grote stad niet was als nu, woonde hier een boer die kaas en boter maakte. Hij had een knecht Klaas, die de waren op de markt verkocht. Hoe langer Klaas bij de boer in dienst was, hoe luier hij werd. Af en toe gaf de boer hem een fikse uitbrander en dan ging het weer even goed, maar niet lang... Toen gebeurde het op een dag dat Klaas onderweg naar de markt een heer tegenkwam met een gele baard en een mantel van gelige stof. Hij bood Klaas aan zijn waren te kopen voor een zak vol goudstukken, veel meer dan hij er ooit op de markt voor zou krijgen. Toen er afgerekend was en Klaas terug naar de boer wilde gaan, riep de vreemde man hem terug en zei: „Met dit geld hoeft de boer nooit meer te werken en heeft hij dus ook geen knecht meer nodig. Omdat jij er verstandig uitziet, wil ik je in dienst nemen voor het dubbele van het loon dat de boer je betaalde. Maar denk erom... ik hou niet van Lanterfanters!" Zo trad Klaas in dienst bij de vreemde heer, die in één van de mooiste huizen van het toenmalige Leiden woonde. Hij moest het huis schoonhouden en boodschappen doen. In het begin ging dat prima, maar na verloop van tijd begon hij er zijn gemak van te nemen als zijn meester niet thuis was..."

De Lanterfanter stopte opeens met zijn verhaal. „En toen?" vroeg ik nieuwsgierig. „Hoe liep het af?"

„Dat vertel ik je straks wel!" zei het kaaskereltje. „Het is nu de hoogste tijd om te vertrekken."

„Waamaartoe?" vroeg ik verbaasd.

„Lanterfanten!" zei het ventje. „Lekker lui door Leiden rondhangen. Ogen dicht!" Beteuterd deed ik mijn ogen dicht en wachtte af. „Doe ze maar weer open," hoorde ik naast me. Ik stond op de Rapenburg, de Oude Leidse gracht, waar ik die mid-

Geschreven door
Renée H. L. van Hensbergen

E
OSE
FANTER

dag gewandeld had. Maar nu zag alles er heel anders uit. Bij één van de statige grachtenhuizen was een dienstmeisje met lange rokken en een kanten mutsje de bel aan het poetsen.
„Klippetiklop!" Daar kwam een rijtuig aangereden... Een deftige huisknecht hield één van de met beeldhouwwerk versierde huisdeuren open en er kwamen een heer en twee dames naar buiten in lange, ruisende kleren, die ik alleen maar kende van plaatjes uit geschiedenisboekjes.
„Dat had je niet gedacht, hè?" zei 'n stemmetje.
De Lanterfanter glunderde van pret. „Doe je ogen maar weer dicht." Een seconde later stond ik bij de fontein op de vroegere vismarkt. Twee marmeren dolfijnen keken me vrolijk aan. De Lanterfanter zat op het randje van de fontein en hapte een stukje kaas uit zijn mouw. „Zeg," bromde de ene dolfijn, „geef mij ook 'ns wat!" „Ik ook!" piepte de andere. De Lanterfanter brak twee flinke stukken kaas van zijn broekspijp en gaf ze aan de dieren. Ik vond het reuzeleuk, maar ik was nog steeds even nieuwsgierig naar de afloop van het wonderlijke verhaal... Het leek wel of de Lanterfanter mijn gedachten had geraden... „Ogen dicht!" zei hij en „Zoef", daar zaten we weer op het stoepetje in de Beschuitsteeg. Het kleine mannetje ging verder met zijn verhaal. „Klaas was dus in dienst bij de vreemde heer en werd hoe langer hoe luier. Op 'n dag had zijn meester hem opgedragen om op de markt een mooie kaas te halen. De knecht zocht de prachtigste kaas uit die je je maar bedenken kunt. Terug in het huis begon hij koper te poetsen en ondertussen lag die verrukkelijke kaas daar maar te glimmen... Toen de heer die avond thuiskwam, vond hij een slordig huis, een kwart kaas en een slapende knecht op de keukenvloer. De heer ontstak in woede. Hij trok drie keer aan zijn gele baard en bulderde: „Ik heb je gezegd dat ik niet van Lanterfanters hou. Maar jij bent een echte Leidse Lanterfanter en dat zul je blijven ook. Je kunt klein worden en je kleden in kaas. Je kunt je verplaatsen door je met je ogen dicht ergens naar toe te wensen en anderen met jou, maar je mag Leiden niet verlaten. Zo zul je door de eeuwen heen bekend worden als DE LEIDSE LANTERFANTER."
„Toen ik wakker werd," zei het mannetje voor me op het stoepetje, „dacht ik dat ik alles gedroomd had, maar het huis was weg en m'n meester ook. En toen ik in m'n zakspiegeltje keek, zag ik dat ik klein geworden was en een kaaspakje aanhad. Ik ben maar weer naar de boer gegaan. Ik mocht kleine karweitjes voor hem doen en ik kreeg telkens een nieuw kaaspakje. Later woonde ik bij z'n zoon en toen bij z'n kleinzoon en nu woon ik bij z'n achterachter-achter-kleinzoon die 'n kaaswinkeltje heeft. Ik heb hier in Leiden een heleboel vriendjes — de dolfijnen, die je net zag en de duiven in het wapen op de Rapenburg, maar ik wil af en toe ook wel 'ns even echt met iemand praten, zodoende, zie je..." Hij zweeg even en trok één van zijn kaashandschoentjes uit. „Hier!" zei hij, „En doe nu je ogen maar weer dicht." Toen ik mijn ogen weer open deed, zat ik in de trein naar huis en de Leidse Lanterfanter was nergens meer te bekennen. Maar in mijn hand hield ik een stukje jonge Leidse, dat grappigerwijs de vorm had van 'n heel klein handschoentje...

Getekend door Henk Albers

Hiawatha

BAH! JIJ STEKEN JOUW NEUS ALTIJD IN ANDERMANS ZAKEN...MIJ WILLEN JOU NIET MEER ZIEN VANDAAG!
HET ZIJN OOK NOOIT GOED...

MIJ GAAN NAAR HET BOS! DIEREN ZIJN VEEL AARDIGER DAN VADERS!
MOGEN MIJ MEE, HIAWATHA?

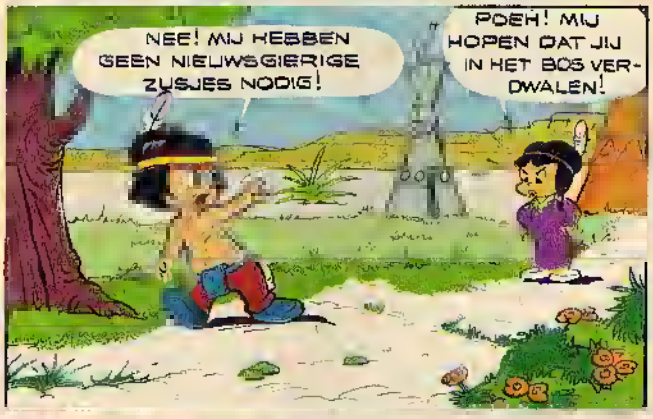
NEE! MIJ HEBBEN GEEN NIEUWSGIERIGE ZUSJES NODIG!
POEH! MIJ HOPEN DAT JIJ IN HET BOS VERDWALEN!

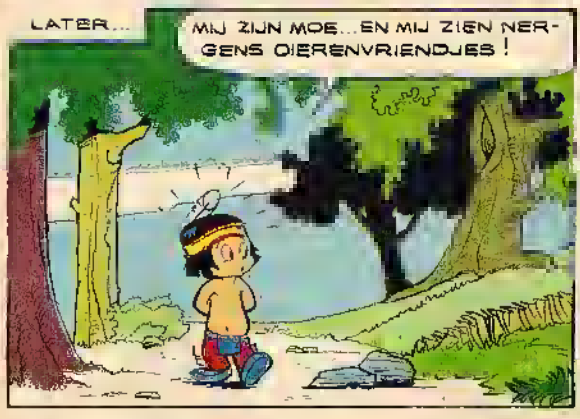
LATER...
MIJ ZIJN MOE...EN MIJ ZIEN NERGENS DIERENVRIENDJES!

HÉLA...DAG VOGELTJE! WETEN JIJ SOMS WAAR ANDERE DIEREN ZIJN?
TSJIEP! TSJIEP!

HA, DAAR ZIJN ZE..NU KUNNEN MIJ FIJN MET ZE SPELEN!

(PUF-PUF) OEF! MIJ KUNNEN AL BIJNA NET ZO HARD LOPEN ALS HERT...HIJG...HIJG... MAAR NU MOETEN MIJ UITRUSTEN!

HO! MIJ ZIJN HIER VLAKBIJ PAFWANGENDORP... MIJ MOETEN VOORZICHTIG ZIJN!

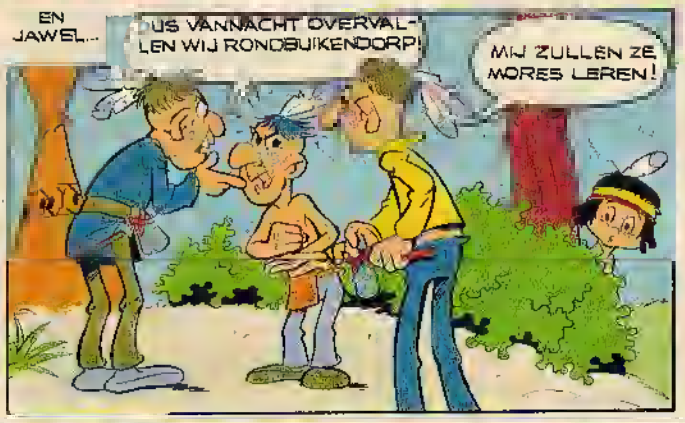
EN JAWEL...
DUS VANNACHT OVERVALLEN WIJ RONDBUIKENDORP!
MIJ ZULLEN ZE MORES LEREN!

ACHTER 'T BOSJE...
DAT GAAN MIJ DIRECT AAN OPPERHOOFD VERTELLEN! MIJ GAAN GAUW TERUG!

EN ZO...
...EN MIJ HOORDEN PAFWANGS ZEGGEN....
JIJ MOETEN NIET ZANIKEN. JIJ MOETEN BESSEN PLUKKEN VOOR PANNEKOEKEN.

MIJ LUISTEREN OOK NIET NAAR JOU! BAH!
ALS NIEMAND LUISTEREN, GAAN MIJ WEER WEG EN KOMEN NOOIT MEER TERUG!

MIJ KUNNEN DORP TOCH NIET ZO AAN LOT OVERLATEN? MIJ MOETEN IETS DOEN!
TSJIELP! TSJIELP!

WAT ZEGGEN JIJ, VOGELTJE...? DAT ZIJN EEN GEWELDIG IDEE! MIJ ZULLEN HET DORP REDDEN!

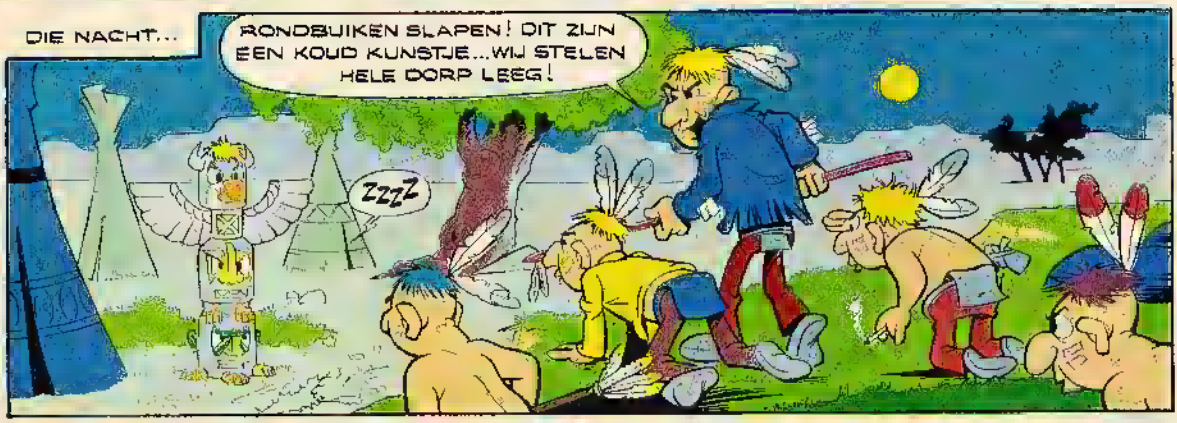
DIE NACHT...
RONDBUIKEN SLAPEN! DIT ZIJN EEN KOUD KUNSTJE...WIJ STELEN HELE DORP LEEG!
ZZZZ

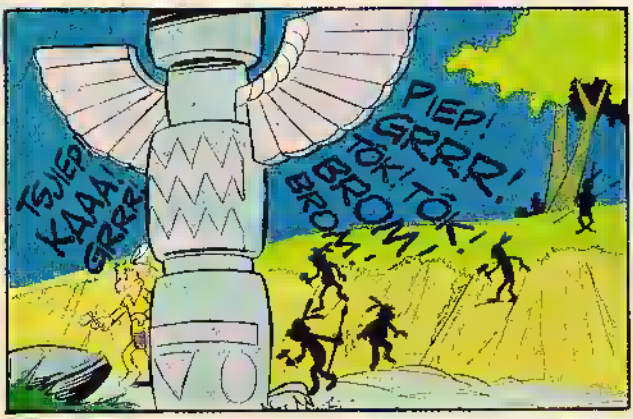
TSJIEP KAAA GRRR
PIEP! GRRR! TOK! TOK! BROM!

HELP! ER ZITTEN BOZE GEEST IN TOTEM-PAAL VAN RONDBUIKEN!
GRRR! BROM! TSJIEP!

LELIJKE PAFWANGS! DAT ZULLEN JULLIE NIET GLAD ZITTEN! STIEKEMERDS!
PAF!
BANG!

LATER...
PAPWANGS ZIJN WEG, MAAR ENGE GEEST ZITTEN NOG STEEDS IN TOTEMPAAL! BRRR!
GRRR
BRUL!
KAAA!
TSJIEP!
GROM!
TÖK!
WACHT MAAR... MIJ VERJAGEN HEM WEL EVENTJES!
KOM MAAR, VRIENDJES! JULLIE HEBBEN GOED JE BEST GEDAAN!
BOZE GEEST WAREN DIERENVRIENDJES VAN SLIMME ZOON!
HIAWATHA HEBBEN SLIMME LIST BEDACHT!
DIE MORGEN...
MIJ HEBBEN ALTIJD WEL GEZEGD DAT MIJ EEN 'VRESELIJK VERSTANDIGE ZOON HEBBEN!
HIER KOMEN SUPERPANNEKOEKEN VOOR SUPERSLIMME BROERTJE!
DIERENVRIENDJES VERDIENEN OOK PANNE-KOEKEN, WANT DIEREN-VRIENDJES HEBBEN HET WÉL VERDIEND!
WALIW!
TSK!
PURRR!
BRR!
einde

PECH MET 'N PIRAMIDE

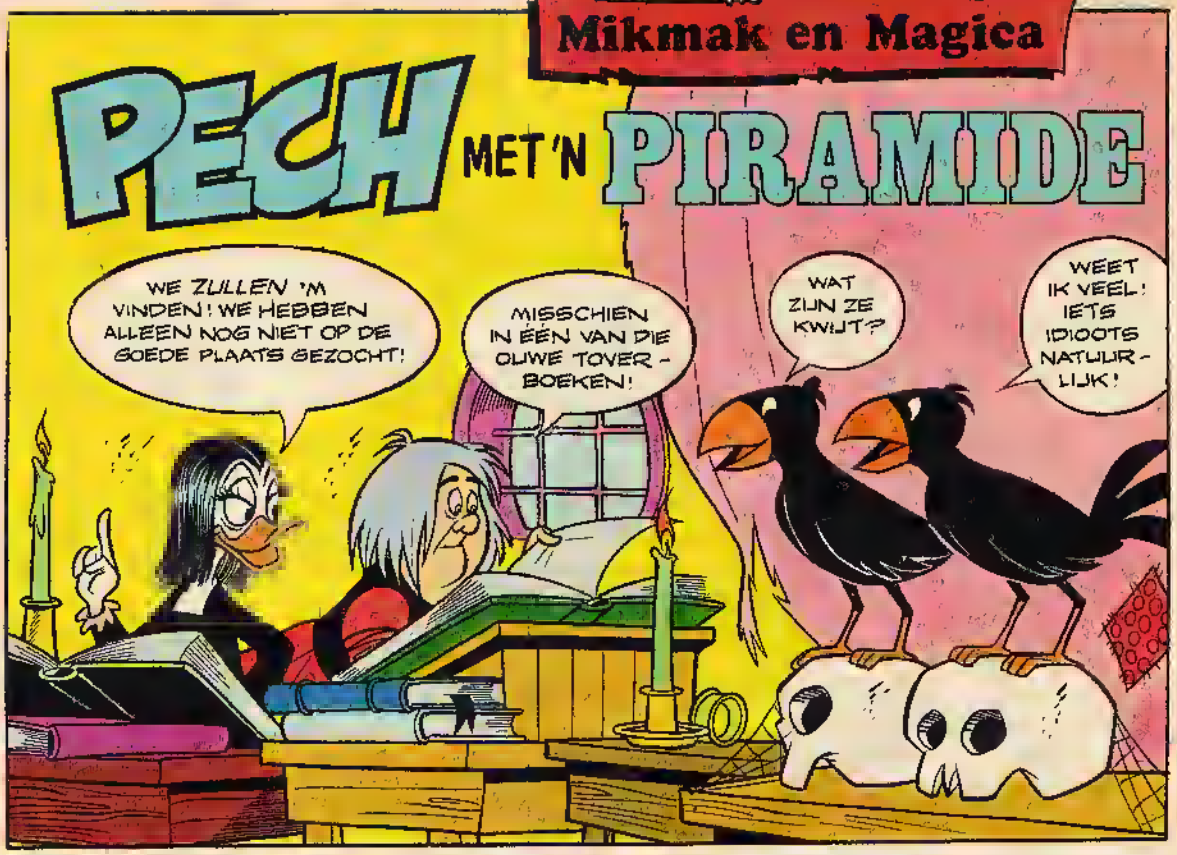

DAAR HEBBEN WE NIKS AAN! TROUWENS, WAAR VIND JE TEGENWOORDIG NOG 'N PRINS?!
DA'S WAAR!
MISSCHIEN STAAT DIE SPREUK GEWOON NIET IN ONZE BOEKEN!
ZE ZIJN AL DE HELE NACHT BEZIG!
IK VAL OM VAN DE SLAAP!
HMM! HIER HEB IK IETS IN EEN OUWE HEKSENKOERIER!
WAT DAN?
EEUWEN GELEDEN KENDE CLEOPATRA DE SPREUK! HIJ STAAT GESCHREVEN OP DE WANDEN VAN 'N PIRAMIDE!
WAAR GAAN WE NAAR TOE?
NAAR DE PIRAMIDEN, SUFFIE!
OH, IK BEN ZO OPGEWONDEN! STEL JE VOOR DAT WE DE TOVERSPREUK VINDEN!?
DAN ZAL DAGOBERT DUCK RAAR OPKIJKEN!
DAAR ZIJN DE PIRAMIDEN!
KOM MEID! WE GAAN LANDEN!
MOOI ZO! NOG MEER TOERISTEN!

UIT DE WEG, KNAAP!
WE HEBBEN 'N APPELTJE MET DIE PIRAMIDE TE SCHILLEN!
M-MAAR D-DAMES...
LIEVE HELP! IK KREEG NIET DE KANS OM ZE OVER DE VERANDERINGEN IN ONZE PIRAMIDEN TE VERTELLEN! NOU JA; ZE KOMEN 'ANZELF ACHTER!
WAAR BEGINNEN WE MET ZOEKEN?
IK WEET 'T NIET, MAAR...
LATEN WE MAAR METEEN DE EERSTE PIRAMIDE NEMEN!
GOED IDEE! WE BEGINNEN BIJ 'T BEGIN!
GROTE GRIEBELS! AL DIE MUREN STAAN VOL MET GEKRABBEL!
DAAR KUNNEN WE NOOIT UIT WIJS WORDEN!
IK ZAL DIE OUWE CLEOPATRA 'NS HIERNAARTOE HALEN!
DIE MOET ONS KUNNEN HELPEN!
PRIMA GEDAAN, MAGICA!
CLEOPATRA, DOE ONS EEN PLEZIER - WAAR JE OOK BENT, KOM DADELIJK HIER!
JULLIE KUNNEN ER WAT VAN, HOOR!

WAT WILLEN JULLIE?
WE ZOEKEN DE GROTE TOVERSPREUK!
HIJ IS IN DE LOOP DER TIJD VERLOREN GEGAAN.
HOE ONVOORZICHTIG! WIE MAAKT NOU DE GROTE TOVERSPREUK WEG! GELUKKIG DAT IK MET M'N VOORUITZIENDE BLIK...
...DE SPREUK ERGENS HIER OP DE MUUR HEB GESCHREVEN!
SLIM, HOOR!
PETJE AF VOOR CLEOPATRA!
'T MOET ERGENS ZIJN! MAAR 'K BEN VERGETEN WAAR PRECIES!
WE ZULLEN NET ZO LANG MOETEN ZOEKEN TOT WE 'M VINDEN!
WAT 'N SLECHT HANDSCHRIFT, ZEG!
ZE IS VAST MINDER SLIM DAN ZE LIJKT! WIE VERGEET NOU WAAR ZE ZOIETS BELANGRIJKS HEEFT OPGESCHREVEN!
HMMM! DAT IS HET RECEPT VAN 'N TOVERDRANKJE DAT IK 'NS HEB GEBRUIKT...MAAR DAT ZAL JE WEL NIET INTERESSEREN!
EEN TOVERDRANKJE! WAT INTERESSANT!
EN HIER STAAT "HOE MAAK IK EEN SFINX!" NOU MOE!
WE MOETEN DIE SPREUK VINDEN! IK WIL DAGOBERT TE PAKKEN KRIJGEN!
WE VINDEN HEM HEUS WEL ALS WE... ALLE FARAO'S OP 'N STOKJE...HIER STAAT IE!

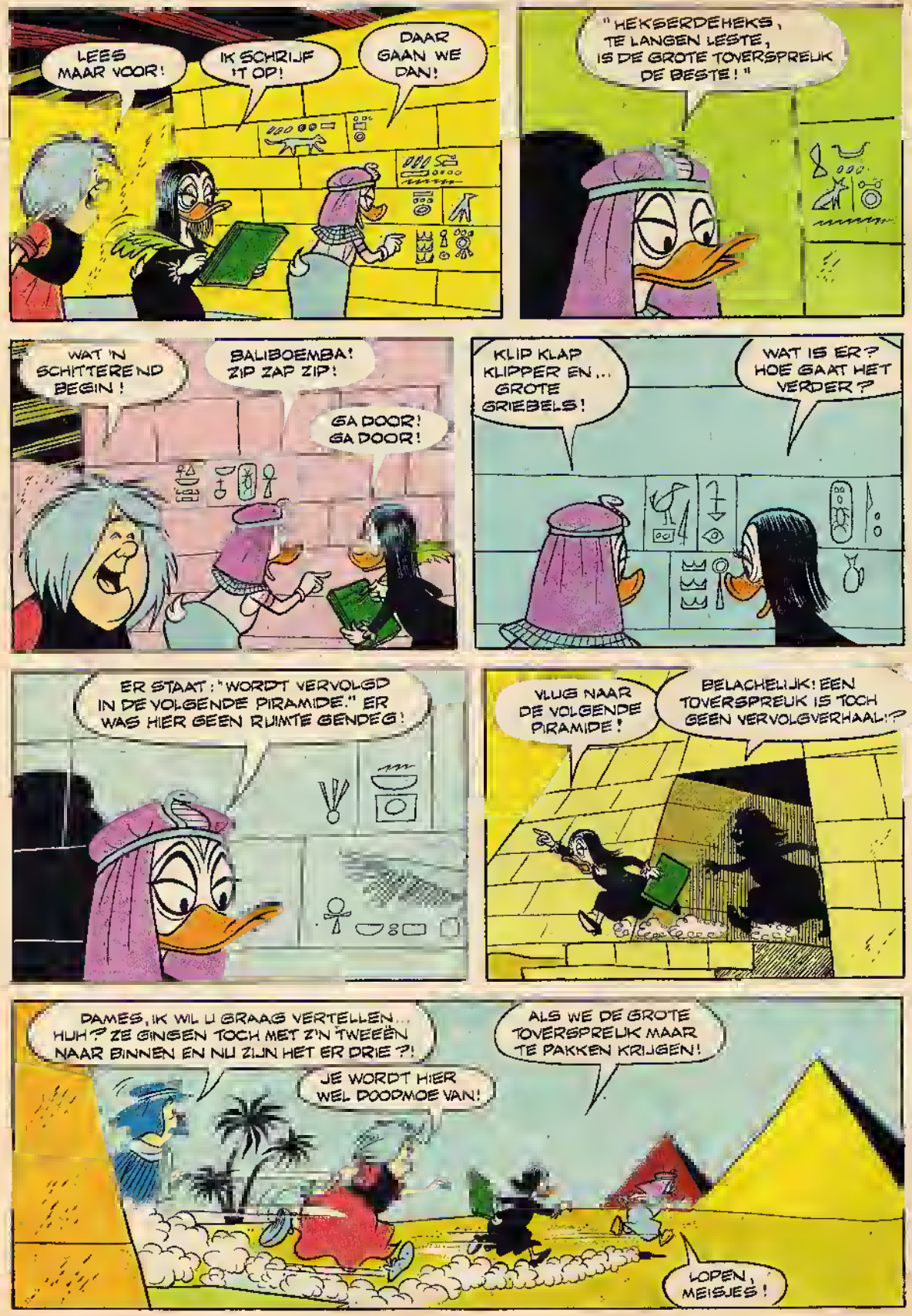
LEES MAAR VOOR!
IK SCHRIJF 'T OP!
DAAR GAAN WE DAN!
"HEKSERDEHEKS, TE LANGEN LESTE, IS DE GROTE TOVERSPREUK DE BESTE!"
WAT 'N SCHITTEREND BEGIN!
BALIBOEMBA! ZIP ZAP ZIP!
GA DOOR! GA DOOR!
KLIP KLAP KLIPPER EN... GROTE GRIEBELS!
WAT IS ER? HOE GAAT HET VERDER?
ER STAAT: "WORDT VERVOLGD IN DE VOLGENDE PIRAMIDE." ER WAS HIER GEEN RUIMTE GENOEG!
VLUG NAAR DE VOLGENDE PIRAMIDE!
BELACHELIJK! EEN TOVERSPREUK IS TOCH GEEN VERVOLGVERHAAL!?
DAMES, IK WIL U GRAAG VERTELLEN... HUH? ZE GINGEN TOCH MET Z'N TWEEËN NAAR BINNEN EN NU ZIJN HET ER DRIE?!
JE WORDT HIER WEL DOODMOE VAN!
ALS WE DE GROTE TOVERSPREUK MAAR TE PAKKEN KRIJGEN!
LOPEN, MEISJES!

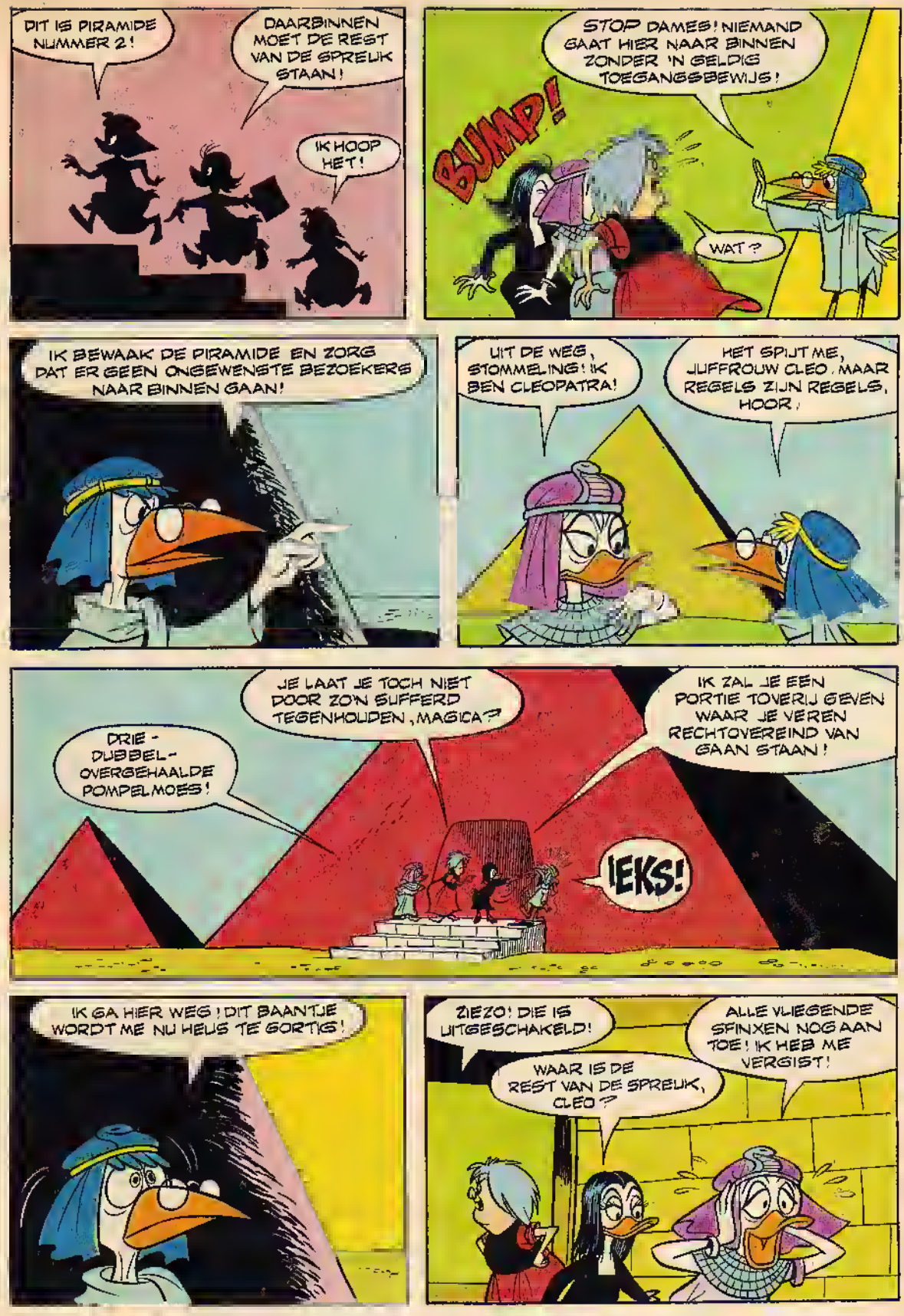
DIT IS PIRAMIDE NUMMER 2!
DAARBINNEN MOET DE REST VAN DE SPREUK STAAN!
IK HOOP HET!
STOP DAMES! NIEMAND GAAT HIER NAAR BINNEN ZONDER 'N GELDIG TOEGANGSBEWIJS!
BUMP!
WAT?
IK BEWAAK DE PIRAMIDE EN ZORG DAT ER GEEN ONGEWENSTE BEZOEKERS NAAR BINNEN GAAN!
UIT DE WEG, STOMMELING! IK BEN CLEOPATRA!
HET SPIJT ME, JUFFROUW CLEO. MAAR REGELS ZIJN REGELS, HOOR.
JE LAAT JE TOCH NIET DOOR ZO'N SUFFERD TEGENHOUDEN, MAGICA?
DRIE-DUBBEL-OVERGEHAALDE POMPELMOES!
IK ZAL JE EEN PORTIE TOVERIJ GEVEN WAAR JE VEREN RECHTOVEREIND VAN GAAN STAAN!
IEKS!
IK GA HIER WEG! DIT BAANTJE WORDT ME NU HELS TE GORTIG!
ZIEZO! DIE IS UITGESCHAKELD!
WAAR IS DE REST VAN DE SPREUK, CLEO?
ALLE VLIEGENDE SFINXEN NOG AAN TOE! IK HEB ME VERGIST!

DIT IS DE VERKEERDE PIRAMIDE! DE REST VAN DE SPREUK STAAT IN DIE PIRAMIDE DAAR!
JE BEDOELT... OEKS!
DIE PIRAMIDE!
ONMOGELIJK!
WAT IS ER MET DIE PIRAMIDE GEBEURD?
DAT WILDE IK ALDOOR AL VERTELLEN! HIJ WAS ONTZETTEND SLECHT GEBOUWD...
ER BROKKELDEN STEEDS STUKJES AF, DUS TOEN IEMAND AANBOOD OM HEM TE KOPEN HEBBEN WE 'M METEEN VAN DE HAND GEDAAN!
MAAR WAAR IS ALLES DAT OP DE MUREN STOND GESCHREVEN?
OVERGESCHILDERD! HET DING IS TROUWENS HELEMAAL OPNIEUW IN DE VERF GEZET! HIJ IS ER ECHT VAN OPGEKNAPT, GELOOF MIJ MAAR!
DE GROTE TOVERSPREUK! ONDER DE VERF! DE HELE SPEURTOCHT BEGINT WEER OPNIEUW! EN HET ERGSTE IS... KIJK 'NS OP DIE PIRAMIDE!
DAGOBERT DUCK PIRAMIDE-MUSEUM EN SOUVENIRS
KAARTJES BINNEN
NOU, TABÉ HOOR! IK HEB HET ALWEER GEZIEN!
DIE OUWE DAGOBERT IS ONS WEER 'NS TE SLIM AF!
MISSCHIEN WILT U 'N SOEVENIERTJE KOPEN! ER ZIJN REUZE AARDIGE DINGETJES!
ALS IK DE GROTE TOVERSPREUK OOIT NOG 'NS VIND, VERANDER IK DAGOBERT ZELF IN 'N SOUVENIR! BAH!
LIT

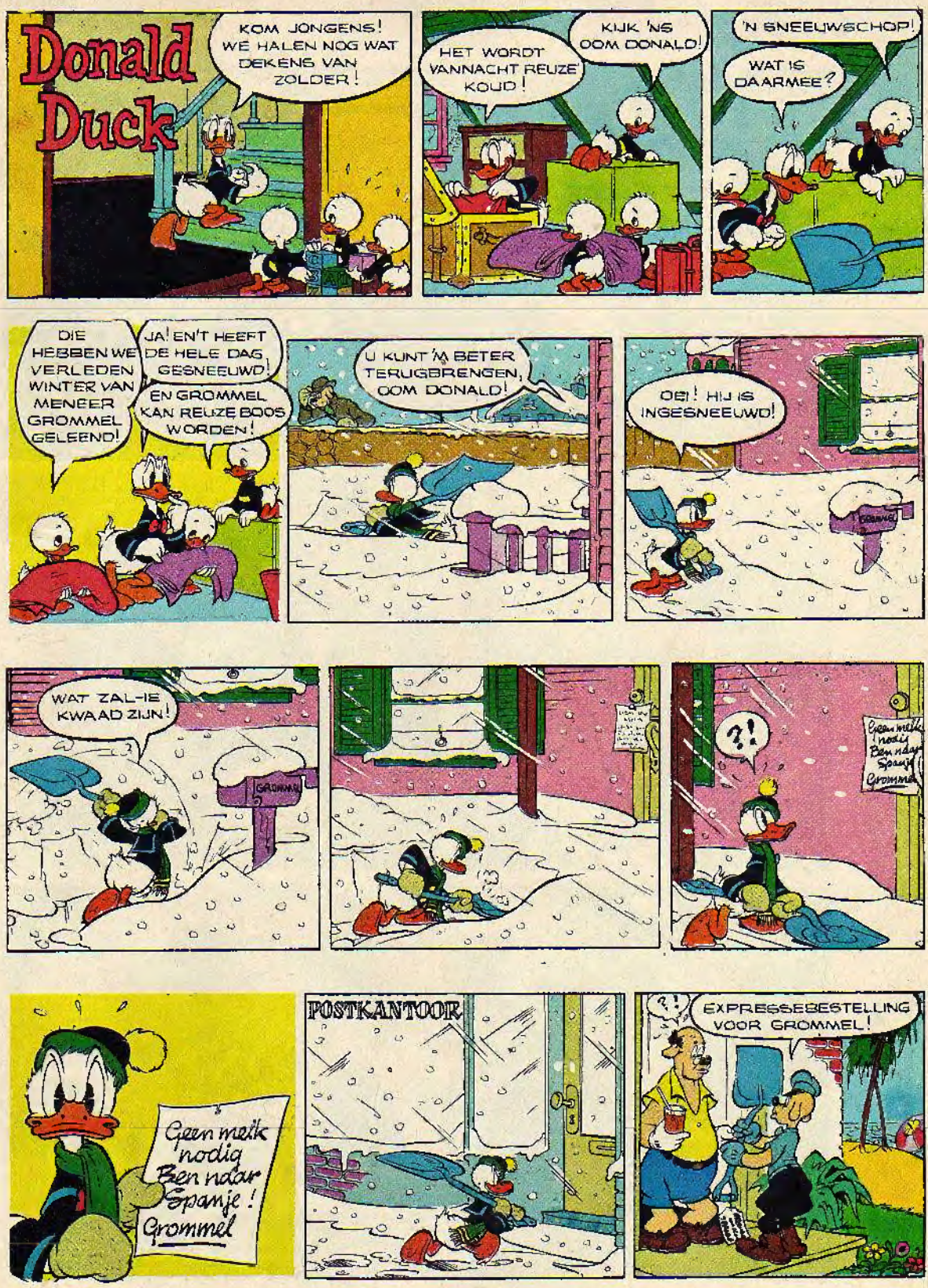
Donald Duck
KOM JONGENS! WE HALEN NOG WAT DEKENS VAN ZOLDER!
HET WORDT VANNACHT REUZE KOUD!
KIJK 'NS OOM DONALD!
'N SNEEUWSCHOP!
WAT IS DAARMEE?
DIE HEBBEN WE VERLEDEN WINTER VAN MENEER GROMMEL GELEEND!
JA! EN'T HEEFT DE HELE DAG GESNEEUWD!
EN GROMMEL KAN REUZE BOOS WORDEN!
U KUNT 'M BETER TERUGBRENGEN, OOM DONALD!
OE! HIJ IS INGESNEEUWD!
GROMMEL
WAT ZAL-IE KWAAD ZIJN!
?!
Geen melk nodig Ben naar Spanje! Grommel
POSTKANTOOR
EXPRESSEBESTELLING VOOR GROMMEL!

PIPO in

TEKST: Wim Meuldijk
TEKENINGEN: Jan van der Voo

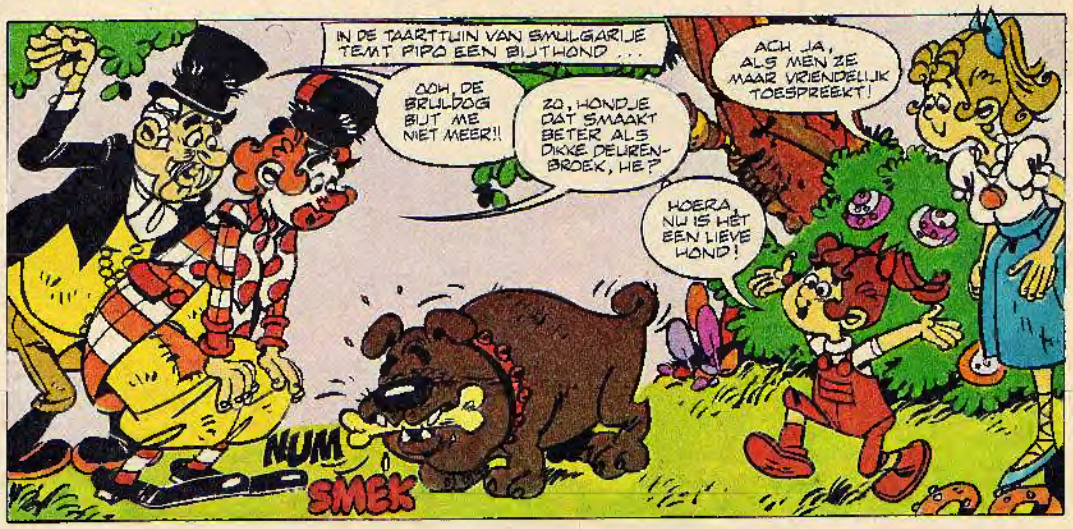

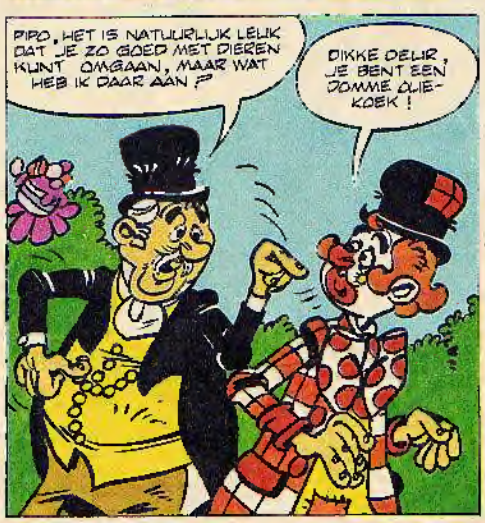

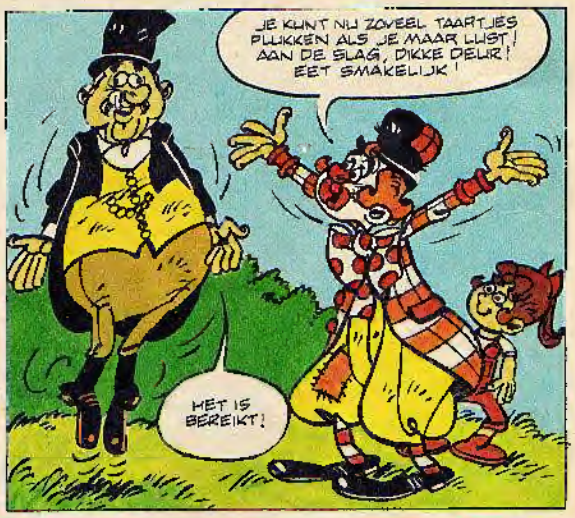

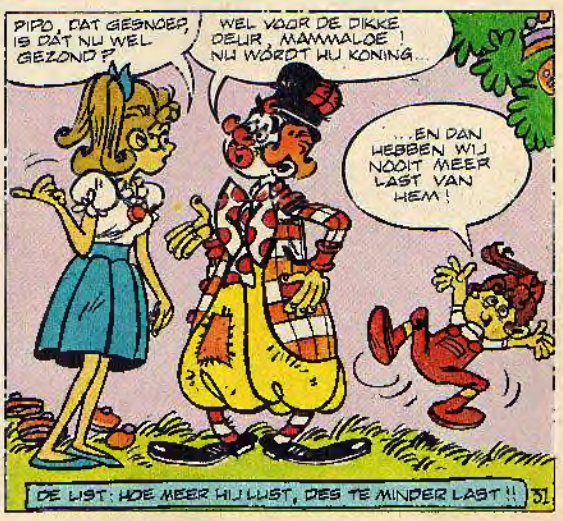

Smulgarije

HET WORDT NACHT OVER SMULGARIJE...
WAAR NIEMAND NOG IETS WEET VAN DE GROTE VERANDERINGEN...

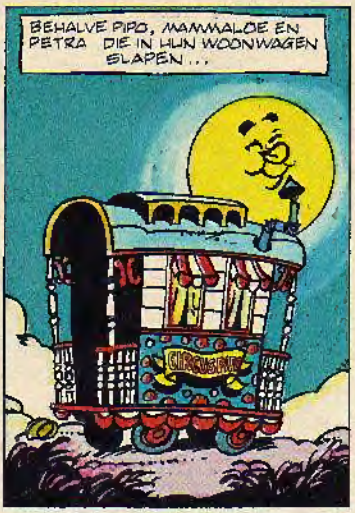
BEHALVE PIPO, MAMMALOE EN PETRA DIE IN HUN WOONWAGEN SLAPEN...
CIRCUS PIPO

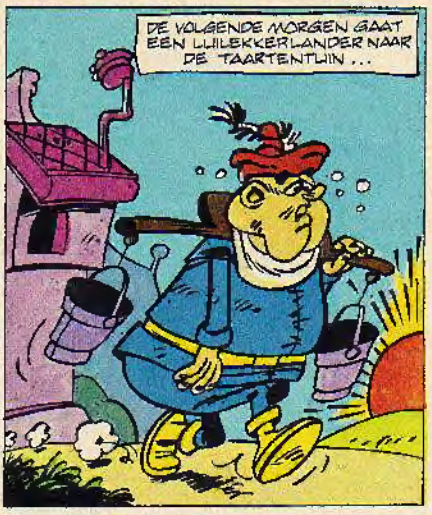
DE VOLGENDE MORGEN GAAT EEN LUILEKKERLANDER NAAR DE TAARTENTUIN...

OM DE DAGELIJKSE TAARTEN VOOR HET SMULGAARSE VOLK TE GAAN PLUKKEN...
GRR
EEN SLAPENDE WAAKHOND IS AL NIET GEWOON...

MAAR DE VOLGENDE ONTDEKKING IS BIJNA EEN RAMP!
HÉ, GEEN TAARTJES AAN DEZE BOOM EN AAN DIE OOK NIET EN DAAR OOK NIET EN...

HET IS DUIDELIJK DAT HET EEN BIJZONDER DAGJE WORDT!
ALARM! ONRAAD!
(EEN HARDLOPENDE SMULGAAR IS AL IETS HEEL BIJZONDERS!)

KONING BOTERBOL EN AL ZIJN ONDERDANEN WORDEN VERBAASD WAKKER...
ONTWAAK!
ALARM!
KONING

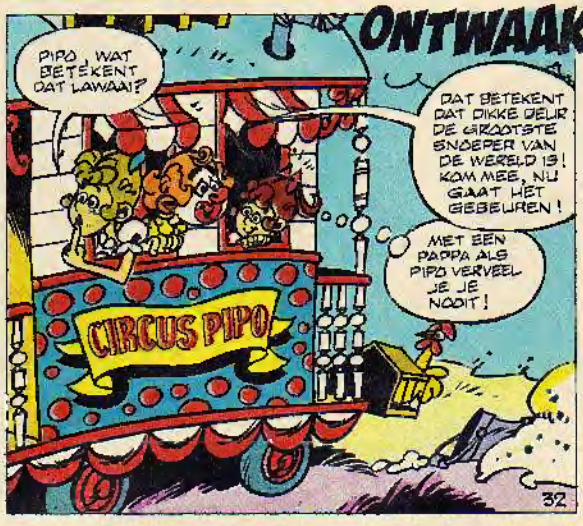
ONTWAAK!
PIPO, WAT BETEKENT DAT LAWAAI?
DAT BETEKENT DAT DIKKE DEUR DE GROOTSTE SNOEPER VAN DE WERELD IS! KOM MEE, NU GAAT HET GEBEUREN!
MET EEN PAPPA ALS PIPO VERVEEL JE JE NOOIT!
CIRCUS PIPO
32

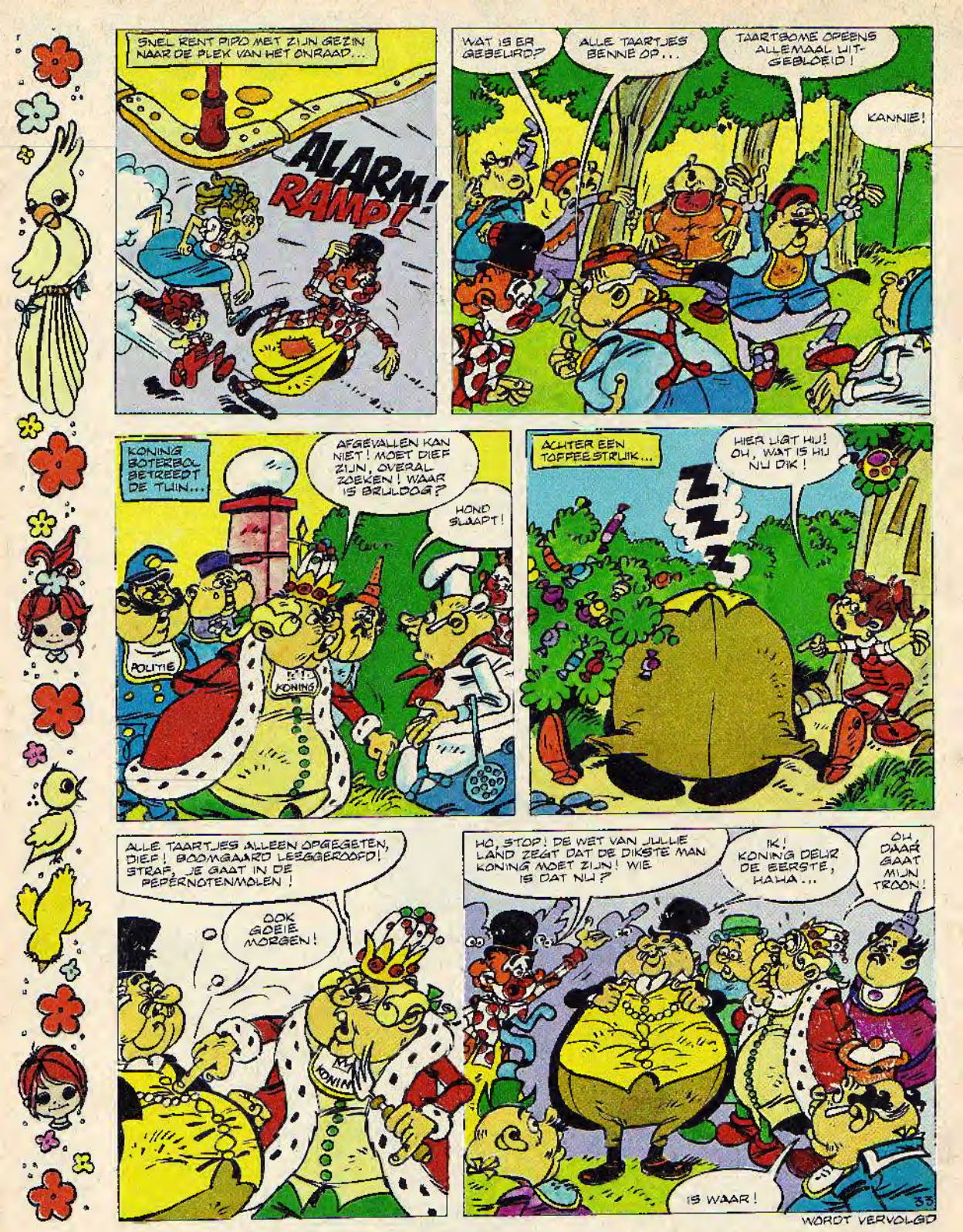

WORDT VERVOLGD

Donald Duck. Uitgave van De Geïllustreerde Pers NV, Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of *f* 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785. **Girobetaling:** indien u het blad per post ontvangt, op postrekening 119131 van **DONALD DUCK** Amsterdam, bij voorkeur door middel van stortingsoverschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan **Donald Duck**, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen 1, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 8 Fr. Verkrijgbaar bij de verkopers en de boek- en dagbladhandel. Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1970 Walt Disney Productions

DIT JEUGDTIJDSCHRIFT MORELE EUROPRESSJUNIOR CODE HOUDT ZICH AAN DE